

Colofon

Dorpskrant Nederhemert is een zelfstandige uitgave voor de inwoners van de dorpen Nederhemert-Noord en Zuid.

De redactie bestaat uit:

Gerrit Bouman	Jenny van den Broek
Dirk Brugmans	Willemien Hobo
Gerda Kooijman	Wim van der Toorn
René van de Werken	

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:

dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl

Voor advertenties : willemien.hobo@gmail.com

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 25,- en een abonnement per post kost € 35,- per jaar.

Bezorging, klachten, nieuwe abonnees:

Dirk Brugmans 06-22838436

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties.

De prijzen zijn als volgt:

Advertentie omslag:

Hele pagina - € 550,- per jaar

Halve pagina - € 275,- per jaar

Kwart pagina - € 137,50 per jaar

Advertentie binnenzijde:

Hele pagina - € 150,- voor 1 uitgave

- € 500,- voor 1 jaar

Halve pagina - € 75,- voor 1 uitgave

- € 250,- voor 1 jaar

Kwart pagina - € 37,50,- voor 1 uitgave

- € 125,- voor 1 jaar

Achtste pagina - € 20,- voor 1 uitgave

- € 62,50 voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.

Facebook: Dorpskrant Nederhemert

Twitter: @DorpsrNhemert

Verantwoordelijkheid

De redactie van de dorpskrant draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bij hen aangeleverde artikelen en behoudt zich het recht om artikelen te weigeren of aan te passen als de redactie dat noodzakelijk vindt.

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. **0418-681681**. Ook kunt u klachten melden via de Buitenveter app. De dorpskrant is niet bedoeld als klachtenplatform.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn:

Diny van Aanholt, gebiedsregisseur van de gemeente Zaltbommel.

Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681645 of 06-29024749.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen.

Voor ons is dat Shirley Doves, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

De contactpersonen binnen de gemeente zijn:

Diny van Aanholt, gebiedsregisseur van de gemeente Zaltbommel.

Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681645 of 06-29024749.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen.

Voor ons is dat Shirley Doves, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

Met Vallen en Opstaan

Leren. Het lijkt zo vanzelfsprekend als je jong bent. Je leert lopen, praten, fietsen, schrijven. Alles gaat stapje voor stapje, met vallen en opstaan. Letterlijk. Een peuter die voor het eerst een stap zet, belandt vaak nog net zo hard op zijn billen. Maar na een tijdje staat hij weer op en probeert het opnieuw, tot hij het onder de knie heeft. Als kind lijkt leren bijna een vanzelfsprekend proces, zelfs als het soms moeilijk is. In het onderwijs noemen we dit 'de leerkuil'. Hier moet je doorheen om letterlijk te leren dat je ergens moeite voor moet doen. Maar hoe zit dat als volwassene?

Als volwassene vergeten we nog wel eens dat leren precies hetzelfde werkt als toen je kind was. Ook wij moeten vallen, struikelen, opstaan en doorgaan. We maken overal fouten. Maar waar een kind het als normaal beschouwt om te proberen en te falen, zijn wij geneigd onszelf daar harder op af te rekenen.

De waarheid is: leren stopt nooit. Elke nieuwe uitdaging, elk obstakel in het leven, is een kans om iets te leren. Het gaat nooit zonder moeite. Soms voelt het alsof je door een eindeloze berg modder ploegt, soms lijkt de top van de berg onbereikbaar. Maar juist in die kleine stapjes zit het leerproces en de echte groei.

Ik weet hoe moeilijk leren kan zijn. Ik loop een stukje mee in de levens van veel kinderen. Ken de leerprocessen. Het ploeteren, falen, doorgaan en overwinnen. Dit herinnert me eraan dat we als volwassenen meer op kinderen mogen lijken. We mogen geduldiger zijn met onszelf, onze fouten accepteren en begrijpen dat de weg naar leren geen rechte lijn is. Leren doe je met kleine stapjes, niet met reuzensprongen. En soms betekent het gewoon dat je jezelf toestaat om te vallen, zodat je sterker kunt opstaan.

Dat dit gebeurt, zie je in het dorp. Wat was dat leren soms moeilijk! Maar doorzetten werd ook geleerd. Kijk maar eens naar al die kleine en grote zelfstandigen in ons dorp en alle vakmensen! Dus, als je vastzit in een situatie die voelt als een onneembare hindernis, denk dan eens terug aan hoe je ooit hebt leren lopen. Hoeveel keer je viel, en hoe vaak je toch weer opstond. Want leren is niet altijd makkelijk, maar het is wel de moeite waard. Of je nu zes bent, of zestig.

Gerda Kooijman – Groeneveld

Inhoudsopgave

Colofon en voorwoord	01
Inhoudsopgave	03
Nieuwtjes uit Hèmert.....	04-05
Onze kleinste Hèmersen.....	06-09
Hèmerse held Ria Bok	11
Subaru-hobby familie Van Diggelen	12-13
Liefde voor muziek, harp van Rhodé van der Vliet en Liselotte de Nooijer	15-17
Column 'Uitgevlogen'	19
De Camperhof van Maarten de Putter	21
Clubshow van Knagend Vooruit	22-23
Fietsenkeuring op de Wegwijzer door Veilig Verkeer afdeling Nederhemert	25
Getrouwd (4x).....	28-31
De vrouw met de hond	33
Karpers uitgezet	34-35
Jubilerende echtparen Aart en Maaija Vos-van Loon 40 jaar getrouwd.....	37-38
Jubilerende echtparen Dik en Baukje Schalk 50 jaar getrouwd	39-40
Jubilerende echtparen Rinus en Jenny Oomen-van de Werken 50 jaar getrouwd...	40-41
Jubilerende echtparen Gerrit en Ali van Zandvliet-van Aalst 60 jaar getrouwd	42-43
20 vragen aan Anna Oomen-Vos.....	46-47
Van een schippersvrouw.....	48-49
Uit de pastorie	50-51
Gedicht 'Gods trouw op het predikantenbord.....	53
Van de senioren	54-55
Dienders of veldwachters in Nederhemert deel 2	58-59
De oude muziektent.....	60-61
Weetje of aanvulling van het stuk over de verdwenen boerderij in de Kapelstraat.....	61
Weetjes van Jan van Wijk.....	63
Herinneringen aan de oude boerderij	64-65
Artikel uit 1920 over het Eiland en het kasteel.	68-71
Een Hèmers verhaal voor kinderen	73-75
Nieuws uit de huisartsenpraktijk.....	78-79
De bibliotheek.....	81
Van de Brandweer	83-85
Nieuw kinderkoor aankondiging	85
Kleurplaat en nieuwjaarswens.....	87
Rouw	88

Een mooie krant aan het einde van het jaar. Heerlijk lezen tijdens de feestdagen en op de hoogte blijven van het wel en wee in ons dorp. De dorpsraad heeft zich ook dit jaar weer ingezet voor ons dorp en onze dorpsgenoten. We hebben ook op het einde van het jaar nog een aantal dingen gedaan / te doen. Hieronder de laatste nieuwtjes.

Dorpsraden bijeenkomst

Op 4 november jl. is er een bijeenkomst voor alle dorpsraden en vertegenwoordigers van de gemeente geweest. Hierbij zijn ervaringen uitgewisseld en ideeën aangedragen. Een terugkoppeling volgt.

Kernvisie

Er zijn bijeenkomsten geweest om te inventariseren wat nodig is om een kernvisie op te stellen. Het plan is dat de gemeente een visie opstelt met kernpunten en dat deze dan per kern geoptimaliseerd kan worden. Alle kernen kunnen dan zelf aanvullen wat voor hen van toepassing is. De inwoners gaan hierbij betrokken worden. Hoe en wat volgt als de gemeente de basis klaar heeft.

Bieb

Er zijn twee dames van de bibliotheek Rivierenland op onze vergadering geweest. Ze hebben hun plan uitgelegd om een aantal workshops te geven in onder andere Nederhemert. Hier zijn al flyers over rondgebracht. Verder komen ze nog een keer naar de seniorenmiddag om een en ander uit te leggen.

Het is een mooi en leerzaam initiatief, wat in groepjes van ca. 8 mensen in het dorpshuis plaats zal gaan vinden.

Prullenbak trapveldje

De prullenbak van het voormalige trapveldje is verplaatst naar het bankje bij de rotonde.

Speeltuin Ormelingsstraat

Nanda Jooren is projectleider wat betreft het opknappen van de speeltuin. Zij heeft met een aantal mensen gesproken bij de speeltuin en er is een vraag rondgegaan waar er behoefte aan is. Met deze informatie zal er een ontwerpplan

gemaakt worden. Dit gaat t.z.t. gepresenteerd worden.

Trapveldje

Tot op heden is het ons niet gelukt een alternatieve locatie voor een trapveldje te vinden helaas. De vraag blijft bestaan of iemand ons hierbij kan helpen!

Uitrit Sterakker – Ormelingsstraat

Bij de uitrit van de Sterakker naar de Ormelingsstraat zijn haaiantanden geplaatst en een voorrangsbord. We hopen dat de voorrangssituatie voor iedereen nu duidelijker is.

Gezondheidswinst voor iedereen

Er worden 2 watertappunten per jaar geplaatst. Dit jaar is dat bij Loevestein en de entree van Nieuwaal. Volgend jaar zullen er weer 2 geplaatst worden. Het is nog niet bekend waar.

Boveneind

Fase 1 van de nieuwbouw aan het Boveneind is in een vergevorderd stadium en fase 2 gaat van start. De eerste mensen wonen al in hun nieuwe woning en anderen zullen binnenkort volgen. De dorpskrant zullen we ook aan het Boveneind bezorgen!

Eindejaarsevenement

Dorpsraad, Oranjevereniging Oranje Trouw en IJclub Eensgezindheid gaan op 28 december weer een eindejaarsevenement organiseren in het dorpshuis.

Er zal weer een bakwedstrijd georganiseerd worden met als thema 25 jaar Zaltbommel-Nederhemert.

We hebben besloten 2 categorieën deelnemers te maken, t.w. tot en met 14 jaar en boven 14 jaar. Dit omdat het animo onder de kinderen groot was de vorige keer en we dat erg leuk vonden.

Er is natuurlijk weer eten, een lampionnen-optocht en voor 14 jaar en ouder zal er een verrassing georganiseerd worden. Ook hebben we Vos Transport bereid gevonden hun foto's van 100 jaar Vos Transport in het dorpshuis te laten zien.

We hopen, dat iedereen weer gezellig komt.

Er zal rond 14 december een flyer rondgebracht worden met tevens een reglement voor de baksels en waar op te geven.

We hopen dat u weer veel leesplezier zult hebben van deze decemberkrant en wensen u prettige feestdagen en een gezond 2025.

Dorpsraad Nederhemert

Onze kleinste Hemersen

JEFTA

17 september 2024

Looft den HEER, want Hij is goed;

Dankbaar en gelukkig zijn wij met de geboorte van onze zoon en broertje

JAN PIETER

Wē noemen hem Jēfta

Wesley & Wouline Oomen
Carlijn, Anna en Aron

Kapelstraat 20 | 5317 JR Nederhemert
06 57 27 10 75 | 06 52 12 67 94

Dag lief klein broertje,
kom er gezellig bij.
Met z'n drieën was het fijn,
maar met z'n vieren zal het nog leuker zijn.

Roëll

21 september 2024

De HEERE, Die leven gaf en leven spaarde,
heeft ons opnieuw willen verblijden met de geboorte van een zoon en broertje.

Roelof

Wē noemen hem Roëll

4150 gr | 57 cm | 13.39 uur

Teunis en Anita van Coijen

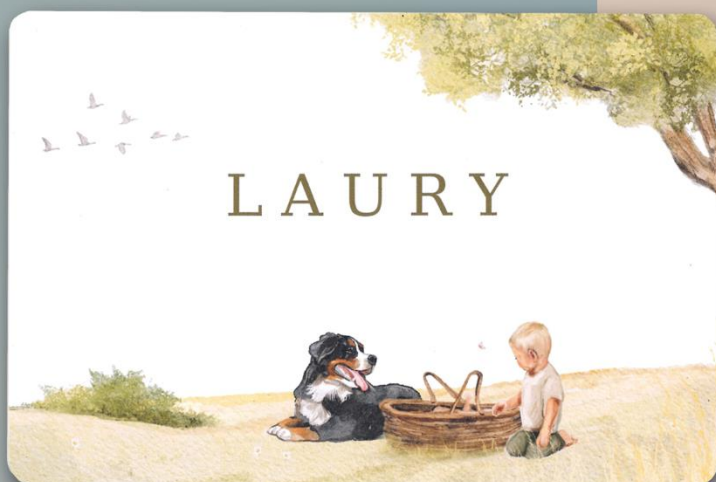
Minthe, Derrick

Molenstraat 49 5317 JE Nederhemert

Bezoek vinden we fijn, mag het na een telefoontje zijn? T: 0618024336 A: 0638056834

Onze kleinste Hemersen

Ceboren uit liefde, kostbaarder dan goud
een nieuw leven, aan ons toevertrouwd

Pieterella Artje Maria

LAURY

23.09.2024 | 21.49 uur | 3100 gram

Jan & Marleen
Dirk
van Ooijen

Molenstraat 87A Nederhemert

Bezoek vinden we fijn!

Laat graag even weten wanneer je komt! M: 06 30 16 77 56 J: 06 83 14 24 84

Pienje-en-Co.nl

Jan-Willem

25 september 2024

De Heere, Die leven gaf en leven spaarde,
verblijdde ons met de geboorte van een zoon

Wim Jan-Willem

3170 gram - 50 cm

Joost & Coriene
van Maastricht-van Ooijen

Tuinstraat 9
5317 JK Nederhemert

Onze kleinste Hemersen

Fedde

05 - 10 - 2024

Uit onze liefde
Uit onze dromen
Uit Gods handen
Ben jij gekomen

Fedde
Antonie

2480 gr | 45 cm | 10:24 uur

Trotse ouders

René en Nathalie Noordman
Nieuwstraat 3, 5317 JA, Nederhemert
R: 06-17931454 / N: 06-11765327

Fedde bewonderen?
Stuur dan even een berichtje.

THIJS

14 oktober 2024

Dankbaar en blij ontvangen wij uit Gods
hand een zoon en broertje

Gerrit Adrianus

Thijs

Albert en Lisette Noorloos - Bouman
Sanne & Meike

Sleutelbloemstraat 13 | 5317 NB Nederhemert
06-30 23 11 50 | 06-20 32 36 03

Onze kleinste Hemersen

De HEERE, Die leven gaf en leven spaarde,
verblijdde ons met de geboorte van een dochter en zusje

Antonia Cornelia

We noemen haar

Annelotte

Jarnick en Willemieke van Ooijen
Gerco

Hofstraat 34
5317 JN Nederhemert
Tel. 06-46129006 | 06-43996118

Annelotte

3 november 2024

Een kleintje geboren? Laat het ons
weten. u krijgt van ons een leuke
attentie!

Na vier Hèmerse Held-loze jaren zijn we met een aantal leden van de dorpskrantredactie bij elkaar gaan zitten om na te denken over wie we konden voordragen als Hèmerse Held 2024. We hebben dit initiatief overgenomen van de Dorpsraad die er sinds een aantal jaren mee gestopt was. We hebben er nog lang over nagedacht of de benaming 'Hèmerse Held' wel past bij de hardwerkende, sociale gemeenschap van ons dorp, waar bescheidenheid toch altijd meer voorop staat dan het uitroepen van een held. Toch wilden we vasthouden aan deze term. Ook omdat het zo fijn allitereert. Iemand die veel voor een ander doet of over heeft mag deze naam voor een jaar wel krijgen vonden wij. Na stemming kwam Ria Bok overduidelijk naar voren met de meeste stemmen. Op zaterdagmiddag 16 november klopten Dirk Brugmans, Wim van der Toorn en ondergetekende bij Ria aan de achterdeur aan (René van de Werken kon niet aanwezig zijn). Ria was in de keuken en man Geert en zoon Coert zaten aan de tafel. Zij vroegen zich vast en zeker af wat die drie mensen toch kwamen doen. Wim nam het woord en vertelde waarom we op deze zaterdagmiddag in de keuken van Molenstraat 40 stonden. Ria krijgt deze nominatie omdat ze altijd voor iedereen klaar staat, aan iedereen denkt en voor iedereen zorgt voor zover dit in haar vermogen ligt. Iedereen die ziek was of het moeilijk had heeft vast wel een kaart of een klein cadeautje van haar gekregen. Het was ons opgevallen dat ze ook jarenlang zorgde voor, en eten bracht bij de toenmalige burens. Inmiddels is dit huis door de familie Bok gekocht en wonen nu haar

schoonouders in het buurhuis waar ze de nodige mantelzorg aan verleent.

Als je lid bent van de app 'Hèmert allerlei' en de app 'Leuke gratis & goedkope uitstapjes' dan weet je dat zij hier een aanzienlijke bijdrage in heeft. Omdat de ene hand niet weet wat de andere doet moet je het hebben van waarnemingen, omdat Ria er zelf niet mee te koop loopt. Ze heeft regelmatig kinderen buiten haar gezin, die wel iets extra's konden gebruiken, meegenomen op een gezellig dagje uit.

De mensen van de SGP en ook de Wegwijzer ontvangen met regelmaat krantenberichten die in het belang of gerelateerd zijn aan deze organisaties. Ook worden er krantenberichtjes naar regionale kranten gestuurd en lijkt ze hofleverancier van de berichtjes waar er een kleintje geboren of een stelletje getrouwd is. Ria coördineert ook 'Tafeltje dekje'. De lijst zal ongetwijfeld nog veel langer zijn, maar je kunt nooit alles weten wat iemand allemaal voor het eigen gezin en daarbuiten doet aan naastenliefde.

Van de Dorpskrant ontving ze een mooi boeket bloemen en een oorkonde en Anton van der Vliet van de Coöp stelde belangeloos een prachtig pakket samen voor deze nieuwe Hèmerse Held.

Ria was toch wel verrast. Geert kwam nog even zeggen dat Coert altijd alle kaarten weg heeft gebracht. Daarom is het maar goed dat Anton een mooi pakket had samengesteld waar alle gezinsleden, die zeker bij alle activiteiten werden en worden betrokken, in kunnen meedelen.

Gerda Kooijman - Groeneveld

Subaru-hobby

We hebben een afspraak om met een van de “Van Diggelen mannen “ mee te rijden, natuurlijk in een Subaru, naar de werkplaats, waar zij hun hobby uitoefenen. Tijdens die rit hoor ik al een en ander over de jongens en hun passie. En als deze jongens het over een auto hebben, dan is er maar van één merk sprake, namelijk Subaru en dan met name de modellen Impreza en Forester.

Ik denk dat menig mens de broers inclusief vader weleens door Nederhemert ziet, maar vooral ook hoort roffelen. Ik probeer u een indruk te geven van wat die auto zo speciaal maakt en wat “de mannen Van Diggelen” ermee hebben na een kleine introductie.

- ✓ Eelco (61), verkoper van verpakkingsmachines en bovenal de aanstichter van deze ‘uit de hand gelopen hobby’;
- ✓ Ruben (32), hoofd consult bij een verkeersmaatregelenbedrijf, ooit werkzaam geweest bij de Jumbo maar spaart ondertussen meer auto's dan handdoeken of servicesets;
- ✓ Jesse (30), ontwerper bij een verkeersmaatregelenbedrijf, hij zou met al de auto's die hij heeft gehad een file kunnen maken van Nederhemert naar Aalst;
- ✓ Aron (27), is interieurbouwer maar draait er zijn hand niet voor om, om complete motorblokken (kapot te rijden en) opnieuw op te bouwen;
- ✓ Seth (24), planner bij een taxibedrijf en vindt het zo nu en dan heerlijk eens met zijn ‘1 op 8 slurpende’ Subaru Forester naar zijn werk in Oss te knallen;

- ✓ Timon (22), beveiliging bij Eindhoven Airport en verzamelaar van allerlei Subaru Impreza onderdelen die hij misschien ooit nog op zijn auto kan monteren.

De productie van deze enigszins speciale auto begon in Japan, begin van de jaren 50 van de vorige eeuw. De naam heeft de maken met het Japanse woord voor een sterrenstelsel, en die sterren vind je terug in het logo. Het Impreza WRX model van Subaru werd vanaf de jaren negentig mateloos populair door zijn successen in de rallysport. De auto won drie rijderstitels in het Wereldkampioenschap Rally en drie constructietitels.

Wat vooral kenmerkend is aan Subaru, is dat ze uitgevoerd zijn met een boxermotor en dat ze op alle wielen aangedreven worden. Simpel gezegd liggen bij zo'n motor de cilinders horizontaal in de auto in plaats van verticaal, waardoor het mooie en typische geluid ontstaat.

Eelco heeft zijn liefde voor auto's en autoracen al vroegtijdig doorgegeven aan zijn zoons, door deze van kleins af aan al mee te nemen naar de rally. ‘Als ik later mijn rijbewijs heb dan wil ik ook een Subaru Impreza’ was de uitspraak van een nog jonge Jesse.

Inmiddels heeft hij al zijn broers (4) en vader besmet met het Subaru-virus en rijden zij allemaal een Subaru Impreza of Forester. Zelfs moeder Van Diggelen heeft een tijdje in een Subaru Forester gereden met 220 pk's, maar het is mij niet duidelijk geworden of eigenlijk de

vrouw de auto niet meer wilde, of andersom. Zus Emma, is nooit door dit virus besmet, voor zover wij weten.

De jongens gaven aan dat het vooral het gevoel is dat ze bij de auto's krijgen wanneer ze deze zien of horen en dat deze er mooi uit moeten zien, of het nu veel geld en tijd kost of niet. Ook is het leuk om wat speciaals te hebben, want er rijden al genoeg Golfjes GTI rond, een mooie blauwe Impreza met gouden velgen is toch zeker wat bijzonderder.

Jesse is de enige die een opleiding tot automonteur heeft gevolgd. Maar dat wil niet zeggen, dat zijn broers niks kunnen op dit gebied. Integendeel, Aron deinst er bijvoorbeeld niet voor terug om een motor helemaal uit elkaar te halen en weer netjes 100% in orde te maken. Zo heeft Ruben zelfs al meerdere auto's compleet gedemonteerd, laten spuiten en weer helemaal opnieuw opgebouwd.

Zo mooi om te zien hoe deze mensen zich helemaal uit kunnen leven met deze hobby en er veel plezier aan beleven. Hun oudste Subaru dateert van rond 1998, de jongste van 2006. Dat betekent dat er altijd wel iets aan een van de auto's te doen is, zoals onderhoud en reparatie om de auto's rijdend te houden. Seth en Timon rijden gemiddeld één keer in de week met de Subaru naar het werk, echter hebben ze de Subaru vooral voor weekendritjes en om mee naar de hal te rijden, waar er gesleuteld kan worden aan de wagens. Bovendien heeft hun hal ook een sociale functie: ze komen er wekelijks samen met vrienden om wat te drinken, socializen en uiteraard om samen aan de auto's te sleutelen.

Gerrit Bouman

Liefde voor muziek

Elke maandagavond vertrekt Rhodé (11) met haar moeder naar Nederhemert-Zuid. Daar woont namelijk Liselot (20). En bij Liselot volgt ze harples.

Een paar jaar geleden las de moeder van Rhodé, Corianne van der Zalm, in de dorpskrant een artikel waarin nieuwe bewoners van Hèrmet zich voorstelden. Familie de Nooijer was in Nederhemert-Zuid komen wonen en dochter Liselot studeerde harp aan het conservatorium. Aangezien Corianne harpmuziek mooi vindt, besloot ze dit te onthouden.

Toen haar dochter Rhodé aangaf dat ze graag harp zou willen leren spelen, moest Corianne aan Liselot denken. Via via wist Corianne haar telefoonnummer te achterhalen en ze vroeg aan Liselot of ze Rhodé les zou willen geven. Dat

wilde Liselot wel. Dat betekende niet dat Rhodé meteen aan de slag kon. Eerst moest er met hulp en advies van Liselot een goede harp uitgezocht worden. Die zijn er namelijk in allerlei soorten en maten.

Uiteindelijk is Rhodé op 29 december 2022 met haar moeder naar Dinant in België gereden en met behulp van Liselot, die via FaceTime meekeek, hebben ze daar een harp gekocht. Januari 2023 is Rhodé begonnen met haar harples.

Liselot (20) zit in Tilburg op het Fontys conservatorium. Haar liefde voor de harp begon al vroeg. Toen ze 5 was, vroegen haar ouders of ze een muziekinstrument zou willen bespelen. Dat wilde Liselot wel. Om te bepalen welk muziekinstrument ze wilde bespelen, heeft ze samen met haar ouders rondgekeken. Toen ze de harp zag en hoorde, was ze meteen verkocht. "Ik vond het wel wat hebben dat het een instrument was, dat niet zo snel voor de hand lag. Maar nog belangrijker: de vorm en de klank van de harp vond ik zo mooi! Ik was meteen verliefd en wist direct: ik wil harp gaan spelen," vertelt Liselot.

Voordat ze werkelijk kon beginnen met de lessen, moest ze echter een jaar geduld hebben. "Ik was fysiek nog te klein om een harp te kunnen bespelen. Mijn ouders stelden nog voor om dan toch maar op fluitles te gaan, maar dat wilde ik niet. Ik heb geduldig een jaar gewacht en op mijn zesde ben ik begonnen met harples."

Liselot had al vrij snel door dat ze haar leven aan dit instrument wilde wijden. "Ik kon er al mijn emoties in kwijt: stress, vreugde, verdriet. Muziek was alles wat ik wilde, ik voelde het gewoon, het zat in mijn hart. Het klinkt misschien een beetje overdreven, maar ik weet niet hoe ik het anders moet omschrijven," lacht Liselot.

Liselot besloot dat ze naar het conservatorium wilde. Om aan het conservatorium te mogen studeren, moet je aan bepaalde eisen voldoen en een toelatingsexamen afleggen. Ook is het mogelijk om een opleiding aan de Young Musicians Academy te volgen. Dit is een jong-

talent opleiding (8-18 jaar), die alleen bestemd is voor jong uitzonderlijk talent. Jongeren met voldoende mogelijkheden om later tot de (inter)nationale top te behoren. Liselot mocht zich bij deze opleiding aansluiten en ging op maandag en zaterdag naar de Academy. Ze moest echter daarnaast ook nog een diploma voor een middelbare opleiding halen, voordat ze naar het conservatorium kon. Dus eigenlijk volgde ze een extra studie naast haar middelbare opleiding. Dat zal af en toe best pittig zijn geweest, maar uiteindelijk bereikte Liselot haar doel: toelating op het conservatorium in Tilburg. De opleiding duurt 4 jaar om haar bachelor te kunnen halen en daarna nog 2 jaar om een master te behalen. De master is niet persé nodig, maar Liselot wil die ook graag halen.

Alhoewel het op het conservatorium om muziek draait, worden er ook verschillende theorielessen gegeven, zoals muziekgeschiedenis en mindfulness. "Mindfulness klinkt misschien wat zweverig, maar deze les wordt gegeven om in contact te komen met je lichaam. Door mindfulness ben je in staat om te ontspannen. Dit heb je nodig als je bijvoorbeeld stress hebt voordat je een podium betreedt, maar ook om je lichaam te ontspannen voordat je gaat spelen. Tijdens de praktijklessen ben ik aan het studeren op de harp. Ik probeer dagelijks zeker 4 á 5 uur te spelen. Naast harp is het verplicht om piano als 2^e instrument te kunnen bespelen. Met name bij o.a. violisten en fluitisten, die melodie-instrumenten bespelen, is het van belang dat zij viool en fluit op piano kunnen begeleiden.

Het uiteindelijke doel van Liselot is om solist te worden en haar eigen optredens te geven. "Ik vind het leuk als er kamermuziek bij komt kijken, dan speel je met een klein gezelschap, maar het liefst speel ik als solist. Net als bij andere instrumenten, worden er met harp ook verschillende stijlen gespeeld. "Ik speel zelf alles, zoals jazz, klassiek, licht moderne muziek en contemporary muziek. Dat laatste is een brede stijl van hedendaagse moderne muziek vanaf de 2^e helft van de 20^e eeuw.

Ik geef regelmatig concerten. Zo zit december helemaal vol geboekt. Ik kom echt overal en nergens. Ik heb een keer in Duitsland en Italië

gespeeld, maar ik speel vooral in Nederland en dan door het hele land heen. Ik geef concerten, maar treed ook vaak op bij bruiloften en business-diners. Ik sta ingeschreven bij een evenementenbureau en verder ben ik online te vinden op de website en socials. Als je mijn naam invoert, kom je me vast tegen: Liselotte de Nooijer. Ik noem mezelf Liselot, maar officieel heet ik Liselotte, vandaar dat je me ook onder mijn officiële naam op internet zult vinden.

Als iemand mij geboekt heeft, bespreken we vooraf hoe en wat. Niet iedereen heeft door hoe groot mijn harp is (zie foto hierboven). Hij is echt heel groot, zeker 1.70 m en weegt 47 kilo, dus hij is niet eenvoudig te vervoeren. Ik heb wel een karretje voor het vervoeren van en naar de auto, maar mijn harp alleen in de auto zetten is nagenoeg onmogelijk. Daarom gaat altijd mijn vader of partner mee. En concert duurt meestal 1,5 tot 2 uur, maar dan zijn er vaak ook anderen die spelen. Uiteindelijk zou ik wel heel graag een soloconcert willen geven."

Liselot geeft nog niet officieel les, maar dat wil ze in de toekomst wel gaan doen. Als ze verder is, zou ze graag op het conservatorium les gaan geven. Ze vindt het superleuk om met kinderen te werken. Ze vindt het belangrijk om kinderen een basis van muziek mee te geven. "Je geeft ze iets mee voor de rest van hun leven, het

ontwikkelt je brein en het is een mooie uitlaatklep voor emoties.”

Daarom geeft ze nu aan 2 meiden les voor haar plezier, waarvan Rhodé er eentje is.

Terug naar Rhodé. Haar liefde voor harp begon toen ze naar klassieke muziek luisterde en de stukjes waar harp gespeeld werd, wel heel erg mooi vond klinken. Ze volgt nu bijna 2 jaar les en Liselot is heel tevreden over haar. Eén keer per week komt ze bij Liselot een half uurtje harples volgen, maar dat loopt regelmatig uit, omdat het zo gezellig is. Haar harp vervoert Rhodé in een kled als ze naar Liselot komt. Je hebt officiële koffers voor harpen, maar Liselot gebruikt een transporthoes voor haar harp.

Thuis oefent Rhodé ongeveer een kwartiertje/half uurtje per dag. Soms schiet dat er een klein beetje bij in als ze het druk heeft met vriendjes en vriendinnetjes of type-les, maar links- of rechtsom wordt dat later bijna altijd wel weer ingehaald.

Rhodé heeft een haakjesharp. Dat is een goede harp om mee te starten. Op deze harp zitten bovenaan haakjes die naar boven en beneden gezet kunnen worden, zodat ze mollen en kruizen kan spelen. De harp van Liselot heeft geen haakjes: zij heeft een pedaalharp. Op deze harp zitten 7 pedalen waarmee ze de mollen en kruizen kan spelen.

Een harp moet vaak gestemd worden, want hij is vrij snel vals. Er zijn veel redenen die er voor zorgen dat een harp vals gaat klinken, zoals vocht of warmte. De snaren moeten op een precieze sterkte zijn om mooi zuiver te kunnen klinken. Het stemmen wordt gedaan met een stemapparaat, die de juiste klank weergeeft. Met een stemsleutel kun je dan de schroefjes aandraaien tot de klank weer zuiver is.

Afgelopen november is Rhodé met haar moeder helemaal naar Rhenen gereden om haar harp te laten repareren. Daar is namelijk een winkel waar 2 keer per jaar speciaal een man vanuit Italië, van de Salvifabriek (het merk van de harp), naar Nederland komt om harpen te repareren en reviseren. Dat is toch best wel bijzonder.

Op dit moment speelt Rhodé graag kerstmuziek, maar over het algemeen speelt ze graag klassiek. Ze vindt het ook leuk om allemaal trucjes met haar harp te doen, zoals kloppen op het hout van de harp, glissando (van de ene toon naar de andere glijden) en arpeggio (een akkoord waarvan de tonen niet tegelijk, maar na elkaar worden gespeeld).

Om goed te kunnen spelen, moeten de nagels kort zijn. Je speelt met je vingertoppen, dus de nagels moeten niet in de weg gaan zitten. Tijdens het spelen kun je dus blaren krijgen, maar als het goed is kweek je vanzelf een eeltlaagje op je vingers. Het is heel belangrijk hoe je je vingers zet, want de stand van je vinger bepaalt de klank van de snaar. Ook de stand van je hand en je houding zijn belangrijk. Rechte schouders, rechte rug en de ellebogen naar buiten gekeerd. Je rechterhand blijft het dichtste bij je, de linkerhand zet je wat verder weg. Of je nou rechts of links bent, maakt hierbij geen verschil. Net als bij een piano zit de centrale C in het midden van de harp en vanuit die 'startpositie' begin je te spelen.

Rhodé heeft veel plezier in het harpspelen en zal voorlopig nog wel lessen bij Liselot blijven volgen, want toevallig heeft zij wel de allerliefste harpjuf die er bestaat!

Jenny van den Broek

Het scherm van de telefoon licht op. Vrolijk klinkt het deuntje van de beltoon. Buiten tikt de regen tegen de ramen. De wind laat de luiken licht klepperen. Binnen knispert het hout in de kachel. Einde middag. In de koelkast staan twee bakjes met een restje. Ik kan me nog wel een klein uur vermaken op de bank. Wollen sokken aan, lekker onder een kleedje. Genietend neem ik een slok van m'n thee. Ik denk aan de kinderen. Inmiddels sinds kort allemaal uitgevlogen. Héérlijk deze rust in huis. Maar de telefoon trilt en zingt z'n liedje dus leg ik met lichte tegenzin mijn boek weg.

Zoonlief belt: 'Ha ma! Kunnen we vandaag even mee eten? Ik moest vandaag koken maar ben straks laat thuis.' Twijfelachtig kijk ik op de klok. Half 5. Zo laat nog een tafelgast die zich aanmeldt... Ik hoor mijn stem vrolijk en gastvrij zeggen: 'Tuurlijk joh! 6 uur eten we.' Ik denk bij mezelf: 'Wat eten we dan?'

Even later rijdt een auto de oprit op. Twee kinderen van volwassen leeftijd stappen binnen. Ook zij zijn al een tijd uitgevlogen. 'Héé! Wat zit u hier gezellig! Wij komen koffiedrinken! Ze nestelen zich meteen op de bank. Het kleedje wat net nog mijn benen zo knus verwarmde trekken ze over zich heen. 'Koud hè, buiten! We dachten: 'We gaan gezellig langs jullie voor een bak koffie!' Mijn hoofd maakt lichte kortsluiting: Huh, om half 5 in de middag? Ik loop al naar de koffiezetter. 'Waar komen jullie vandaan?' Ze blijken te hebben gewinkeld en kwamen hier toch langs. Ze lopen inmiddels mee naar de keukentafel. 'Heeft u er ook iets bij? We hebben wel trek. Wat eten jullie eigenlijk?' Ik zucht en denk aan de 2 bakjes met een lekker restje. Genoeg voor z'n tweeën: lekker en makkelijk.

De achterdeur vliegt open. In de deur staat de jongste. Koud en verregend. Ik kijk naar het natte volwassen kind. 'Waar kom jij nou vandaan met dit weer?' Zij woont op zichzelf in een appartementje een paar dorpen verderop. Ze verplaatst zich per fiets. 'Ja, ik kwam hier langs vanaf m'n werk en het regent zo, ik dacht, misschien is hier nog iets te eten voor ik weer verder ga?' Vrolijk klinken de hoge tonen van haar stem door de keuken. Stoelen schuiven, druk pratend neemt iedereen z'n oude vertrouwde plek aan de keukentafel in. Buiten stopt nog een auto. De zoon en schoondochter die zich aankondigden per telefoon stappen ook

binnen. Hij wrijft z'n koude handen. 'Zó! Gezellig hier!' Ook zij nemen plaats aan de tafel.

En ik? Ik zet koffie, kook melk, haal snel een cake uit de vriezer, makkelijk die magnetron! Ik kijk naar het uitgevlogen kroost. Nog net niet los van thuis. Zijn er problemen? Naar huis! Geen zin om te koken? Naar moeder! Nieuwe kleren gekocht? Eerst even thuis laten zien.

Thuis? Ze hebben allemaal een eigen plekje. Een eigen dekentje, een eigen bank en een nieuw thuis. Maar toch, altijd lokt dat ouderlijk huis als een magneet. En gelukkig maar. Een warm gevoel stroomt door mij heen. Ik denk aan de twee bakjes in de koelkast en pak m'n telefoon. 'Is pappa er nog niet?' wordt er gevraagd.

Ik bel hem: 'Neem even chinees mee. Voor het hele gezin. Ze eten allemaal thuis.'

Moeder van uitgevlogen kids

Camperhof

In het kader van 'nieuwe bedrijven in Nederhemert', bezoek ik Maarten de Putter. Zijn opa woont aan de dijk en dat de auto daar een belangrijk deel van het dagelijks leven is, kan niemand ontgaan.

Nieuw is dit bedrijf alleen in die zin, dat er nog niet in deze krant over geschreven is. Al in 2016 liet Maarten (junior dus, over hem gaat het hier) Autohof en Camperhof als bedrijven inschrijven. Het leek hem beter om zich eerst toe te leggen op en verder te bekwamen in de autoverkoop. Maar de camper als zodanig trok hem toch meer, zodat hij in 2020 zich helemaal op de verkoop van campers richtte. Begin 2020 kregen we te maken met de gevolgen van de corona-epidemie. Verblijven in een hotel werd moeilijk of onmogelijk, dus ging men op zoek naar een andere manier van op vakantie gaan, waarbij de camper nog meer in trek raakte. Het kamperen werd opnieuw ontdekt. Je hebt alles bij je, het is eigenlijk een compleet ingerichte woning op wielen, die zichzelf kan voortbewegen.

Als rijbewijs heb je voldoende aan B, omdat campers een totaalgewicht van 3500 kg hebben. Ze zijn uitgerust met een dieselmotor. Ook hierom is er nog lang geen sprake van elektrisch aangedreven campers, die vanwege de accu's veel te zwaar zouden zijn. Er is heel veel verschil in de inrichting.

Om daarin een goed advies te krijgen, kun je bij Maarten een afspraak maken, zodat hij alle tijd kan nemen, waardoor de koper er helemaal van overtuigd is dat hij de juiste camper heeft gekocht als hij eenmaal met zijn aanschaf de Nijverheidsstraat uitrijdt. Om het gewicht beperkt te houden, is de opbouw van polyester. Camperhof verkoopt alleen vrij jonge campers die wel gunstig in prijs zijn. Hij koopt ze in door heel Europa en ze komen van de eerste eigenaar af. Meestal zijn de kopers van een nieuwe camper namelijk mensen op leeftijd, zodat zij er vaak na enkele jaren weer afstand van moeten doen. Maarten gaat ze zelf ophalen. Hij kan dan meteen de camper goed bekijken en rijdt er dan mee naar huis. Dat kost veel tijd, maar het betekent wel dat men achter de kwaliteit van de campers kan staan.

De types die we hier op de foto's zien, worden meest in Duitsland en Frankrijk gemaakt. Camperhof beperkt zich grotendeels tot ons land wat de verkoop betreft. Het wil een bedrijf zijn, waar de klant 100% tevreden is over en blij is met zijn aankoop. Daar richt echt alles zich op.

Bedankt Maarten voor het gesprek en nog veel succes.

Gerrit Bouman

We kunnen weer terugkijken op een geslaagde clubshow van "Knagend Vooruit" op 22 en 23 november. De aanvang van dit jaarlijkse evenement start altijd op donderdagmorgen met de opbouw. Het dorps huis wordt klaargemaakt en volgebouwd met tentoonstellingskooien voorzien van strooisel, hooi en eten en drinken voor de dieren.

Donderdagavond komen de fokkers hun dieren (duiven, kippen, cavia's en konijnen) brengen, wat we inkooien noemen in fokkerstermen. Dit jaar mogen er weer hoenders op onze show zijn, wat weer een gezellig gekakel en gekukel in de zaal brengt. Na een aantal jaren zonder, zijn er nu ook weer cavia's in Nederhemert vertegenwoordigd.

Op vrijdagmorgen wordt er na de ontvangst van alle keurmeesters en helpers gestart met het keuren van de dieren. Door de weersomstandigheden en de vertragingen in het verkeer, moesten we ruim twee uur later starten met de keuringen. Onder de duiven, kippen, cavia's en konijnen zijn verschillende rassen en kleurslagen vertegenwoordigd, die deskundig beoordeeld worden. Uiteindelijk blijven de beste dieren over, uit deze toppers worden de kampioenen van de verschillende groepen gekozen. Na de middagmaaltijd werd er verder gegaan met de keuringen en de kampioenen uitgemaakt.

- Kampioen bij de sierduiven is Jan Vos met een Duitse Modena Schietti.
- Reserve kampioen bij de sierduiven is Huibert Werner met een Oudduitse Ekstertuimelaar lichte snavel.
- Kampioen oorspronkelijke sierduiven is Wim Noorloos met een Zebraduif.
- Reserve kampioen oorspronkelijke sierduiven wederom Wim Noorloos met een Lachduif.
- Kampioen cavia's is Julian Monshouwer met een Gladhaar Zilver-agouti.
- Reserve kampioen cavia's wederom Julian Monshouwer met een Gladhaar Cinnamon-Agouti.
- Jeugdkampioen cavia's is Julian Monshouwer met een Gladhaar Zilver-agouti.
- Kampioen hoenders is Wim Noorloos met een Noord-Hollands hoen.
- Reserve kampioen hoenders is Klaus vd Linden met een New Hampshire.
- Kampioen dwerghoenders is Gerrit vd Laar met een Ko Shamo.
- Reserve kampioen dwerghoenders wederom Gerrit vd Laar met een Ko Shamo.
- Kampioen bij de konijnen Open-Klasse is Tonnie Oomen met een Wener blauw.
- Reserve kampioen konijnen is Patrick Bakker met een Klein Zilver lichtzwart.
- Jeugdkampioen konijnen is jeugdlid Leon vd Werken met een Klein Zilver midden-geel.
- Kampioen konijnen Jeugd-klasse is Rinus Oomen met een Thuringer.
- Reserve kampioen konijnen Jeugd-klasse is Patrick Bakker met een Klein Zilver lichtzwart.
- Fraaiste Doffer oud is Paul Verbeek met een Belgische tuimelaar.
- Fraaiste Duivin oud is Jan Vos met een Duitse Modena Schietti.
- Fraaiste oude ram is Rinus Oomen met een Thuringer.

- Fraaiste voedster oud is Comb. Huizer met een Tan.

Al deze prijswinnaars werden vrijdagavond tijdens de prijsuitreiking gehuldigd.

Na de prijsuitreiking was er de trekking van de kruiwagen met boodschappennummer; deze is gewonnen door Fam. Oomen-Kreling uit de Ormeling waarna een trotse Marinda met de kruiwagen naar huis ging.

Er werd gestart met diverse rondes van het rad van avontuur, boordevol mooie prijzen. Door het vele aanwezige publiek werd het een ouderwets "Hemers" gezellig avondje "Knagend Vooruit".

Zaterdagmiddag was wederom een drukbezochte middag, waar vele bezoekers (jong en oud) genoten van de mooie dieren. Afgesloten werd er met de superronde met meer dan 60 prijzen die er te winnen waren. Na afloop werd er weer afgebroken en opgeruimd met hulp van verschillende jeugdige vrijwilligers en trouwe leden.

We kunnen als plaatselijke kleindieren vereniging terugkijken op een geslaagde show. Nogmaals dank aan alle sponsors/adverteerders, inzenders en bezoekers.

Met elkaar kunnen we een jaarlijks terugkerende traditie in stand houden.

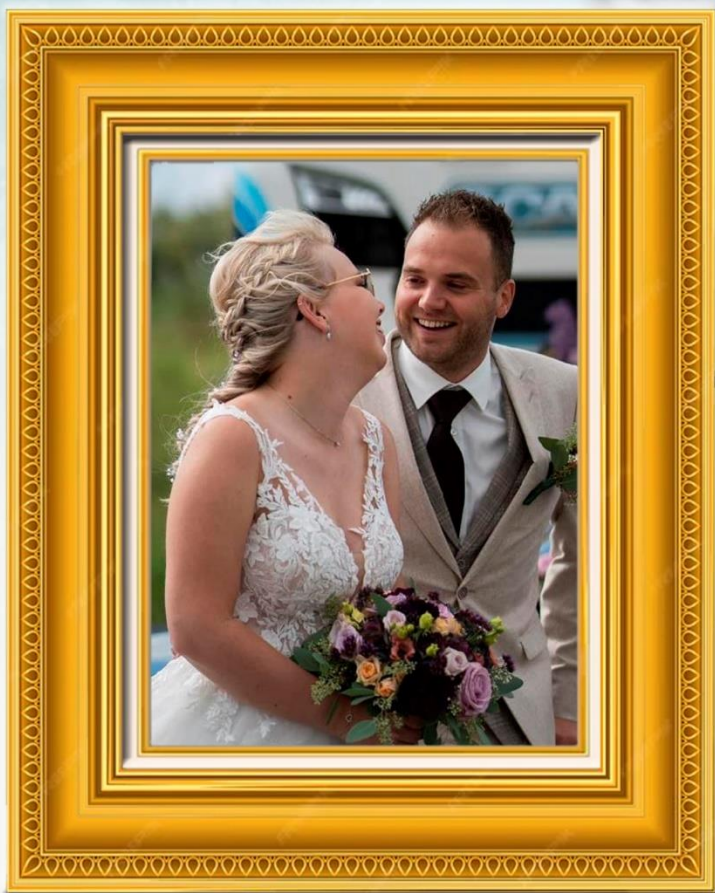
Veilig Verkeer Nederland afdeling Nederhemert bestaat uit acht mensen die zich inzetten voor de veiligheid van kinderen in het verkeer: Elias van Wijk, Arie Verheij, Wim Kreling, Adriaan Vos, Jenny Verhoeks, Anja Schouten, Roelinda Schouten en Annebeth van de Werken. Zij nemen het verkeersexamen af in groep 8 dat bestaat uit een theorie-examen en als praktijk een route door het dorp. Aan degene(n) met het beste resultaat wordt een beker uitgereikt.

Om de twee jaar zorgen ze voor een dode hoek les in groep 7 en 8.

En elk jaar wordt er een fietsenkeuring gehouden op school. Dit doen ze altijd rond de herfstvakantie en dus als de donkere dagen er weer aan komen. 31 oktober jl zijn de fietsen weer gekeurd en wel 184 stuks. Gijs en Gijsbert van den Berg waren ook weer van de partij. Er waren 24 afgekeurde fietsen en 160 goedgekeurde. Dat is een mooi resultaat, fijn ook dat zoveel ouders hun verantwoordelijkheid hierin nemen. Dat voorkomt ook teleurstellingen bij de kinderen, als een fiets goed gekeurd is krijgen ze namelijk een beloning.

Een niet werkend licht of geen reflectie is de grootste boosdoener maar ook heel belangrijk! Zorg dat uw kind gezien wordt, zorg dat jij gezien wordt!

Getrouwd!

*Jan Werner
&
Mariëtte Verhoeks*

13 september 2024

Getrouwd!

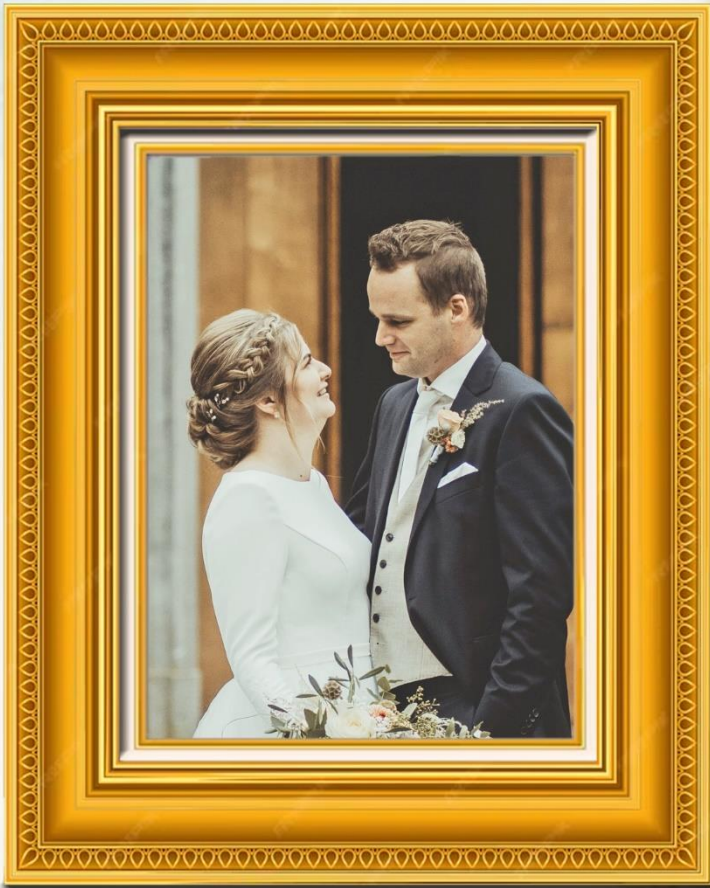

*Mark van Aken
&
Deborah van Ooijen*

20 september 2024

Getrouwd!

*Jan Oomen
&
Geraldine van Tuijl*

8 november 2024

Getrouwd!

*Albert van Ooijen
&
Diane Bruygom*

22 november 2024

De laatste column...

Stel dat ik oud mag worden en misschien in een verzorgingstehuis terecht zou komen. Dan wel graag in één waar je je laatste huisdier mag meenemen. Er zijn verzorgingshuizen waar dat toegestaan is. Dan neem ik mijn hond mee. Een zwanger teefje. Ik moet er niet aan denken aan een laatste hond. Eens een hond, altijd een hond.

Sinds ik een hond heb is er een wereld van gedroogde varkensoren, naar lavendel geurende poepzakjes en totale paranoïde voor mij opengegaan.

De deur van de sociale wereld is voor me opengegaan. Mensen maken makkelijk een praatje en vragen de weg aan een wandelaar met een hond. Met andere hondenbezitters zijn er ongedwongen praatjes over hondenvoeding en opvoeding. De discussie over het voor- of nadeel van een reu of teefje. Over het ras. Alhoewel ik dan snel afhaak, want daar kom ik niet ver mee aangezien mijn hond 'niets' is. Met andere hondenbezitters leef je in een soort schaduw samenleving. Er zijn blikken van verstandhouding als je elkaar in de regen tegenkomt. Als je hondenpoep van de stoep tegel afschraapt. Als hond blindelings naar een weggegooide boterham rent. Honden zijn de sociale lijm van de samenleving. Tijdens het uitlaten worden er spontaan praatjes gemaakt en belangstelling getoond in een ander.

Aan sociale lijm is er in deze maatschappij grote behoefte. Veel mensen drijven wat in hun uppie stuurloos rond, terwijl onderlinge verbinding en het gevoel ergens bij te horen goed zijn voor het wel bevinden en de gezondheid. Mijn advies is: schaf een hond aan!

Het gevaar voor ons als lezers is dat wij denken dat het op ons dorp nog wel meevalt met eenzame mensen. We hebben elkaar als familie waarvan het merendeel hier ook woont. We bezoeken kerk en clubs. We kennen elkaar bij naam en toenaam. We hebben onze dorpskrant waarmee we goed op de hoogte worden gehouden van blijde en droeve gebeurtenissen. We lezen van hobby's en verhalen van hoe het vroeger was enzovoorts. Voor eenzame mensen is er gelukkig genoeg te doen. Zowel in Rehoboth als ook in de Gaarde.

De vrouw met de

Als dorp zijn we goed bezig en doen ons best om er voor alle dorpsbewoners te zijn. We staan klaar om een ander te helpen. Dat moeten we koesteren en vasthouden. Laten we er voor waken dat niemand door de mazen heen glipt. Maar door alle bezigheden en drukte zijn we vaak te moe om aan de buurvrouw te vragen hoe het met haar is.

Sinds ik een hond heb is ook de deur van de natuur en de stilte voor mij opengegaan.

De seizoenen worden intenser waargenomen en genoten. Mediteren is door het wandelen in de stilte aangeleerd en gegroeid. Wandelen is één van de middelen geworden. Want de Schepper en Onderhouder van de natuur en alles wat leeft, heeft in Zijn ondoordringelijke goedheid Zelf zaad van zoeken naar Hem in het

hart geplant en bracht Zelf de vrucht voort van het vinden van Hem. Dan loop je buiten in de natuur alleen, weliswaar samen met je trouwe, maar toch redeloze hond. En toch loop je dan weer niet alleen, want de Eeuwige Getrouwe wandelt met je mee. Mijn advies is: lees je Bijbel, bidt elke dag!

Dit is mijn laatste column. Ik wil de lezers bedanken voor de positieve en negatieve reacties die ik kreeg als de dorpskrant weer verschenen was. Uit vrees voor feedback dook ik wel eens een weekje onder. De feedback die ik bij de volgende column weer goed kon gebruiken.

Want feedback is groeien. U verdroeg mijn onzin, met daar tussendoor geweven wat zingeving. De één las het wel, de ander niet.

De vorige column is door velen niet begrepen en werd ook niet gewaardeerd. Het zij zo.

Een schrijver schrijft ook niet voor de lezer maar om te kunnen schrijven.

Tenslotte wil ik ook zeker de leden van de dorpskrant bedanken. Bedanken voor de vrijheid in het schrijven. Het geduld als ik echt altijd mijn artikel op de allerlaatste valreep inleverde.

Ik wens jullie succes met de prachtige dorpskrant. Ga zo door!

Allen een hartelijke, warme groet van de vrouw met de hond.

Karpers uitgezet

Ik kreeg een tip van veerman Adriaan Hovestadt dat er karpers uitgezet werden in de Maas bij het veer aan de noordzijde. Dat is weer wat anders dacht ik voor de Dorpskrant. Op zaterdagmorgen eind november gewapend met fototoestel, pen en papier ga ik richting het veer waar Adriaan en Frans en vele andere vissers die komen helpen, mij al opwachten. Adriaan heeft de koffie al klaar en wij zitten even warm in het gebouwtje bij het veer, want het is waterkoud die morgen. Het betreft eigenlijk een karperuitzetting om de karperstand een beetje op pijl te houden. Frans Oomen uit Well, een visser in hart en nieren, vertelt er over. "Wij fotograferen deze vissen voor wij ze uitzetten aan de kant op een plank, en elke foto krijgt een uniek nummer. Zo kunnen wij de vissen herkennen als die teruggevangen worden.' Het initiatief komt van Sportvisserij Zuidwest Nederland en wordt jaarlijks op verschillende plaatsen uitgevoerd met goede resultaten. Rond 10 uur die morgen komt er een vrachtwagen met karpers in de waterbakken uit Zonhoven. Er worden 100 kilo schubkarpers gelost in een waterbak en in de Maas uitgezet. De karpers zijn 3 jaar oud en kunnen 35 tot 40 jaar oud worden en komen uit de kweekvijvers in Zonhoven (B). De Belgische chauffeur weet er alles over te vertellen. Hij vertelt o.a. dat kloosters vroeger, maar soms ook nu, allemaal een visvijver naast hun klooster hebben. Want op vrijdag werd er altijd vis gegeten, vandaar die visvijvers. Hij vertelt ook dat Joden tijdens de kerstdagen veel vis eten, vooral karpers. Of dat nu nog is weet ik niet.

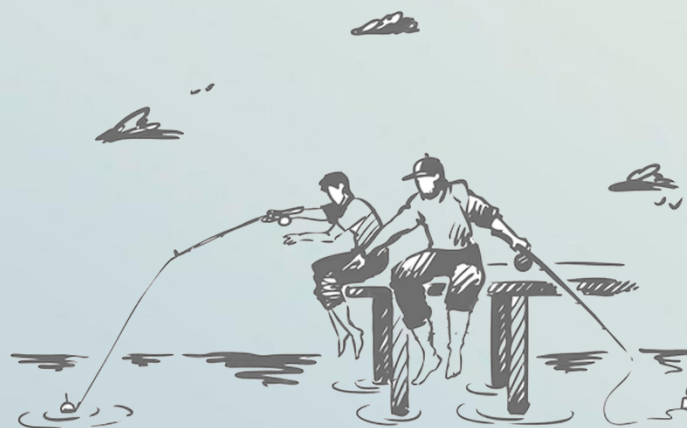
Nadat de 1e wagen is vertrokken komt er weer een andere auto met aanhanger met waterbakken erop en daar zitten 62 spiegelkarpers in, die gaan ook eerst in een bak water. Daarna worden die karpers gemeten, gefotografeerd en ook uitgezet in de Maas. De vrijwilligers, allemaal fanatieke vissers in hun vrije tijd, gaan met de karpers om alsof het hun kinderen zijn. Deze spiegelkarpers komen uit een kweekvijver uit Valkenswaard.

Veel geleerd deze morgen en ik ga naar huis, de kachel opzoeken om mijn verslag te maken.

Kijk voor meer informatie over dit project op:

<https://sportvisserijzwn.nl/catch-n-match-terugmelden-spiegelkarpers/>

Dirk Brugmans

Fishing
CONCEPT

Aart en Maaija Vos-van Loon 40 jaar getrouwd

Op een avond in oktober fiets ik naar de Kapelstraat. Op nr.12 wonen Aart, 67 jaar, en Maaija Vos, 63 jaar. Zij waren op 28 september 40 jaar getrouwd. Het is lekker warm binnen en wij beginnen met een bakkie koffie.

Aart is een zoon van Jan en Bertha Vos. De ouderen onder ons hebben dat echtpaar goed gekend. Zij woonden ook in de Kapelstaat bij het oude bedrijf van Gebr. Vos.

Maaija is een dochter van Catharinus en Adriaan van Loon die aan de Maasdijk nr. 6 gewoond hebben. De moeder van Maaija woont in Bruchem en is 89 jaar.

Ze hebben 2 kinderen, Arjan en Günter, die met hun gezinnen in Aalst wonen. Het echtpaar

heeft 6 kleinkinderen, waarvan één in liefdevolle herinnering.

Het huwelijk werd gesloten in het voormalige gemeentehuis in Kerkwijk. Hun huis hebben ze laten bouwen aan de Kapelstaat en daar wonen ze nog altijd.

Aart kwam op zijn 17e jaar van school, want hij had daar geen zin meer in. Hij werd bijrijder op de vrachtwagen bij Gerrit van Aalst, die toen al voor het bedrijf van Vos werkzaam was. Na het behalen van zijn vrachtwagenrijbewijs heeft Aart nog ca.2 jaar zelf gereden. Daarna heeft hij Jan Bok, de boekhouder, geholpen op het kantoor bij Vos. Later is Aart planner geworden. In 1987 heeft hij, samen met zijn broer Anton en 5 neven Vos, het bedrijf overgenomen. Aart van Jan Vos ging wegtransport aansturen en Aart van Es Vos de scheepvaart.

Als hobby gaat Aart 2 of 3 keer per week zwemmen, waarvan 1 keer samen met de oudste kleindochter. Aart is ook aangesloten bij een fotoclub in Den Bosch. Een andere hobby

van Aart was L.G.B.-treinen laten rijden bij vrienden in Otterlo op een zelf aangelegde L.G.B.-spoorlijn in de tuin. Met deze vrienden zijn ze ook regelmatig op vakantie geweest. De laatste paar jaar zijn ze met Arjan en Nadjéjda en kleinkinderen naar Oostenrijk op vakantie geweest. Jaarlijks gaan ze ook een weekend weg met de kinderen en kleinkinderen.

Gebr. Vos had jaren geleden een aantal sleepboten gekocht en laten ombouwen tot duwboten. Ze waren op zoek naar iemand die de duwboten kon schoonmaken. Gijs Keijnemans werkte bij Vos op kantoor en wist dat Maaija (toen het buurmeisje van Gijs) net van school was gekomen. In 1979 is Maaija begonnen met het schoonmaken van de duwboten en later ook het kantoor aan de Kapelstraat. Op het kantoor van Gebr. Vos leerden ze elkaar kennen en daar ontstond de eerste liefde.

In 1980 is Maaija in Zaltbommel gaan werken in de Wielewaal als assistent huishouding. Johanna van Ooijen, ook uit de Kapelstraat, was toen haar leidinggevende. Maaija heeft daar gewerkt tot ze ging trouwen in 1984.

De hobby's van Maaija zijn handwerken, lezen, puzzels maken, ook legpuzzels, spelletjes met de kleinkinderen en leuke dingen met ze doen. In 2002 is de ziekte MS aan het licht gekomen. In 2009 heeft ze meegewerkt aan een onderzoek om medicijnen voor MS op de markt te krijgen. Dit was een best lang traject van ongeveer 1,5 tot 2 jaar. Wekelijks of soms om de 14 dagen naar het ziekenhuis. Later 1 keer per maand. Regelmatig bloedprikken en scans laten maken. Je wist niet wat voor medicijnen je kreeg, de echte of placebo en of het 7 mg of 14 mg was. De medicijnen van 14 mg zijn later op de markt gekomen. Na corona heeft ze een flinke terugslag gehad. Het lopen is slechter geworden en het huishoudelijke

gedeelte is ook beperkter geworden. Ze is ook heel snel moe. Gelukkig zegt Maaija dat ze door man en kinderen goed geholpen wordt.

Hun 40-jarig jubileum werd gelijk gevierd met het 100-jarig bestaan van Gebr. Vos Transport in Zaltbommel. De giften die het bedrijf kreeg, zijn gedoneerd aan Hospice de Samaritaan in Zaltbommel, die een cheque kregen ter waarde van 15.000 euro. In de avond was het feest met

een aantal genodigden, familie, vrienden en personeel.

In de toekomst zullen Aart en Maaija verhuizen naar Aalst en bij hun oudste zoon gaan wonen. Fijn toch om met dit echtpaar gesproken te hebben en zo zie je maar dat de gezondheid van een mens veel waard is.

Dirk Brugmans

Dik en Baukje Schalk 50 jaar getrouwd

Ik heb een afspraak gemaakt met Dik en Baukje Schalk die aan de Ormelingsstraat 16 wonen. Ik bel aan en een bedroefde Dik Schalk doet de deur open. Ik vroeg Dik: "Wat is er aan de hand, je kijkt zo bedroefd?" Toen vertelde hij mij dat ze hun trouwe hond, die 15 jaar bij hen geweest is, de vorige dag hebben in moeten laten slapen. "En Dirk," zegt Dik: "Ik mis hem zo erg nu al, hij was altijd bij mij, maar de laatste tijd ging het niet meer. Hij werd zo ziek." Ook Baukje mist de hond erg: "Het was onze trouwe viervoeter," zegt ze.

Ja triest allemaal. Terwijl ik kwam om een artikel te schrijven over Dik Schalk, die 80 jaar is, en Baukje Schalk- van Herk, die 76 jaar is, en die 22 november 50 jaar getrouwd waren. En daar gaat ons gesprek nu verder over, terwijl Dik emotioneel blijft over hun hond en dat is te begrijpen.

Het echtpaar woont al 7 jaar in Nederhemert. Ze hebben eerst in Zuilichem en daarna in Aalst gewoond. Ze hebben twee adoptiekinderen uit

Sir-Lanka. Baukje komt van geboorte uit Capelle a/d IJssel. Het echtpaar is zo blij dat ze in ons dorp wonen. "Wij hadden hier al 20 jaar eerder moeten wonen," zegt Dik. "Wij willen hier niet meer weg. Ja want wij krijgen zoveel hulp van mensen uit Nederhemert. De samenleving is hier echt goed, dat waren wij niet gewend," zegt Baukje.

Hoewel Dik en Baukje lid zijn van de Gereformeerde Gemeente in Aalst, gaan ze toch in Nederhemert naar samenkomsten van de Herstelde Hervormde Gemeente. Dik heeft 19 jaar deel uitgemaakt van de Kerkenraad van Gereformeerde Gemeente van Aalst en daarom zijn ze daar nog steeds lid van die gemeente.

Dik en Baukje trouwden op 22 november 1974 in de kerk van de Gereformeerde Gemeente van Capelle a/d IJssel. De dienst werd geleid door ds. L. Blok. Ze kregen als huwelijks tekst mee de tekst uit Lucas 19 vers 5b waar staat: "Zacheüs! Haast u, en kom af; want Ik moet heden in uw huis blijven." "Een tekst," zegt Dik, "die wij niet gauw zullen vergeten."

Baukje gaat op maandag en woensdag naar de dagopvang van 't Slot te Gameren om haar man Dik ook wat te ontlasten. Baukje kan moeilijk lopen. Ze heeft al twee operaties gehad en heeft twee nieuwe knieën gekregen. "Het is gezellig in 't Slot," zegt ze, "Gezellig koffiedrinken, buurten, wat activiteiten, op tijd eten en wij worden netjes opgehaald en thuisgebracht door de vrijwillige chauffeurs van de Slotbus." Die vrijwillige chauffeurs doen dit werk belangeloos. Omdat Baukje tot haar 70^e jaar ging oppassen bij gezinnen met kinderen en dus niet veel thuis was, ging Dik dagelijks koken en dat doet hij nog steeds. Baukje vindt dat heerlijk: "Als ik toentertijd thuiskwam, tegen de avond, stond het eten klaar en dat was fijn," zegt ze. Dik kookt met plezier eten: "Dat deed ik vroeger ook altijd toen mijn moeder dat niet meer kon doen." "Het eten dat Dik kookt, is heerlijk," zegt Baukje.

Dik is nog een tijd bij de Marine geweest en heeft op zee gevaren op de Kruiser De Ruiter. "De zee blijft mij altijd trekken," zegt hij. Ook heeft hij een mooi schilderij in de kamer hangen van fregat Zr. Ms. 'De Zeven Provinciën'. Die heeft hij van Cor Pijl uit Aalst gekregen, want

Cor heeft gevaren op fregat Zr.Ms. 'De Zeven Provinciën'.

Dik rijdt nog met zijn auto in de buurt. "Ik ga niet meer de grote weg op hoor," zegt hij. Samen gaan ze af en toe naar Wijk en Aalburg naar hun zoon en zijn gezin. Dat is fijn, maar ze zijn ook graag thuis. Baukje vertelt dat ze wel eens de regiotaxi gebruiken in de buurt en ook verder weg zoals naar Capelle a/d IJssel. Dan bestellen ze de Valys en die brengen je overal en zetten je voor de deur af.

Met de gezondheid van dit echtpaar gaat het redelijk, al komen de problemen bij het ouder worden ook voorbij.

Dik heeft hartproblemen, maar dat is redelijk onder controle. Baukje heeft meer gezondheidsklachten. "Maar samen redden wij het wel," zegt ze.

De receptie was er in de kantine van hun zoon, die een bedrijf heeft in Wijk en Aalburg. "Die is zo goed voor ons. Daar zijn wij zo blij mee!"

Het echtpaar is ook dankbaar dat de Heere in al die 50 jaren van hun huwelijk zo goed voor hen geweest is dat het hun aan niets ontbroken heeft. "Dat is de goedheid van God en daar worden wij klein onder," aldus Dik en Baukje.

Een echtpaar dat ik niet kende. Maar wat is het dan fijn om met hen open te spreken over het leven en vreugde en verdriet. Daar weet dit echtpaar ook over mee te praten.

Dirk Brugmans.

Jubilerende echtparen

3

Rinus en Jenny Oomen-van de Werken **50 jaar getrouwd**

Op een avond ga ik op bezoek bij Rinus en Jenny Oomen - van de Werken, die 21 november 50 jaar getrouwd waren. Rinus heeft de leeftijd van 72 jaar en Jenny is 68 jaar. Aan de Molenstaat nr. 60 moet ik zijn.

Als ik binnenkom brandt de houtkachel en het is er heerlijk warm in de huiskamer. Wij drinken koffie met appelgebak, 'want het is feest,' zegt Jenny en wij raken aan de praat. Het echtpaar heeft 4 kinderen. Miranda woont met Bart aan de Boterbloemstraat en Geert en Rianne wonen aan de Klaproosstraat in ons dorp. Theo woont in Vught en Margreet woont met Aart in Delwijnen. Rinus en Jenny hebben 17 kleinkinderen (waarvan één kleinzoon bij de geboorte is overleden), en ze hebben 4 achterkleinkinderen.

Rinus is actief bezig met alles, maar dat zag er jaren geleden wel anders uit, toen hij werd opgenomen in het ziekenhuis met darmproblemen. Hij heeft vele operaties

moeten ondergaan, maar alles is weer goed gekomen. Dat is een wonder en dat beseffen Rinus en Jenny goed, ze zijn er dankbaar voor. Rinus is weer actief bezig. Toen ik mijn aantekeningen op papier had staan en wegging, moest ik even mee naar de schuur want daar stond een oude tractor, een Fendt, die hij helemaal heeft opgeknapt. Ook hout zagen en kloven doet hij graag. Hij heeft ook nog konijnen en is lid van konijnenvereniging 'Knagend vooruit'. Samen met Jenny past hij op de kleinkinderen. En nu zelfs op de achterkleinkinderen. Dat doen ze graag.

Jenny is een rustige vrouw die graag op de achtergrond blijft, maar zeer actief is en voor iedereen klaar staat. Ze mist haar zus Dien, die afgelopen zomer is overleden, erg. Jenny zorgde dagelijks voor haar en samen trokken ze veel op. Zag je Jenny rijden, dan zat Dien er meestal naast. Die herinneringen zullen blijven. Ook werkt Jenny al vele jaren bij Aaike van de Werken, die aan de Maasdijk woont. Het huis schoonhouden, de was draaien, eten koken etc., ze doet het met liefde.

Rinus vertelt dat hij 47 jaar in de haven van Rotterdam heeft gewerkt. Er komen nog steeds collega's bij hem op bezoek. En dagelijks komt er nog veel meer bezoek, want bij Rinus en Jenny is iedereen welkom.

Het echtpaar is dankbaar voor alles wat ze ontvingen. Veel zorgen gehad, ook met de gezondheid van Rinus, en zorgen zullen er altijd blijven, 'maar de Heere is nog goed voor ons geweest in al die jaren,' zegt het echtpaar.

Ze zijn blij dat ze hun 50- jarig huwelijk mogen vieren. Fijn om ook met dit echtpaar gesproken te hebben. Dan kom je erachter dat de gezondheid veel waard is.

In gedachten ga ik naar huis en ga mijn artikel schrijven voor de dorpskrant.

Dirk Brugmans

Gerrit en Ali van Zandvliet- van Aalst 60 jaar getrouwd

Vorige maand, op 18 november waren Gerrit, 90 jaar en Ali, 85 jaar, van Zandvliet - van Aalst 60 jaar getrouwd. Een reden om bij dat echtpaar eens op bezoek te gaan, want die zullen best wat te vertellen hebben. En inderdaad bij Gerrit en Ali kom je geen praat te kort.

Het echtpaar woont al 60 jaar in hetzelfde huis aan de Hofstraat nr. 11. Na hun trouwen zouden ze in de Tuinstraat gaan wonen maar na een felle brand bij twee boerderijen in de Molenstaat in de jaren 60 ging Adriaan van Wijk met zijn gezin wonen in het huis dat eigenlijk bestemd was voor Gerrit en Ali. De boerderij van Adriaan van Wijk was compleet afgebrand. Gerrit en Ali kregen toen een huis aangewezen waar ze nu nog wonen in de Hofstraat. Dat huis was eigenlijk bestemd voor een politieagent, maar dat ging toen niet door. Het echtpaar heeft een zoon Arend die getrouwd is met Mirjam en die wonen ook in Nederhemert.

Die hebben twee kinderen, Anouk en Benthe, dus twee kleinkinderen van Gerrit en Ali. Daar zijn ze trots op. Anouk hoopt volgend jaar oktober te trouwen en heeft nu al haar oma Ali gevraagd of die getuige wil zijn. Daar is Ali en ook Gerrit zo blij mee. "Wij hopen dat wij dat nog mee mogen maken," zegt Gerrit.

Altijd om half elf in de avond gaat Gerrit naar bed, en om kwart

over zes in de morgen loopt de wekker af en stapt hij uit bed. Hij zet de kachel hoger, eet een broodje en pakt zijn medicijnen. Net na 7 uur in de morgen komt de thuiszorg van Santé Partners al binnen om Ali uit bed te halen en te douchen. Voor de thuiszorg weggaat eerst even een bakje koffie en bijpraten en de dag is weer begonnen.

Op maandag en vrijdagmorgen laat Gerrit de hond uit van zijn zoon en dat doet hij zo graag want het is een lieve hond.

Gerrit staat erom bekend dat hij veel naar zijn landje gaat dat hij heeft achter het huis van Dikkie Bodmer. Gerrit vertelt: "Elke dag ga ik wel even en in de zomer ga ik ook nog wel eens in de avond." Veel groenten groeien op zijn land en het meeste geeft Gerrit weg, ook aan de zusters van de thuiszorg. "Alleen een bloemkool kopen wij zelf," zegt Ali.

Samen hebben ze veel opgetrokken die 60 jaar. Lief en leed gedeeld in al die jaren. Samen maken ze ook het avondeten klaar. Gerrit schilt de aardappels en zorgt voor de groente en Ali braadt het vlees. Tegen de avond genieten ze samen nog van de maaltijd en daar zijn ze dankbaar voor.

Jaren geleden ging Ali nog naar de seniorenmiddagen en was vele jaren lid van de zangvereniging "De vervulde Wens" uit ons dorp. "Maar de ouderdom komt met gebreken, ook bij ons, daarom gaan

wij nergens meer naar toe wat verenigingen betreft,” zegt Ali.

Veel hulp heeft het echtpaar van hun zoon Arend en zijn vrouw Mirjam. Gerrit: “Altijd staan ze voor ons klaar. Willen wij ergens naar toe, een belletje en ze komen. Echt geweldig.” “Af en toe brengen ze ons bij ‘t Slot in Gameren,” vertelt Ali. “Dan gaan wij op bezoek bij Leentje den Dekker en Woutje van Aalst en bij een nicht van mij. Wij spreken een bepaalde tijd af met Arend of Mirjam en dan komen ze ons weer halen.”

Als ik met hen over bijzondere gebeurtenissen in hun leven begin dan is dat voor Ali het hoge water in 1995 toen zij hier weg moesten vanuit de Bommelerwaard en tijdelijk naar familie in Veen verhuisden. “En toen er zoveel sneeuw lag en ik bij bakker van Hees werkte in Bruchem. Ik kon bijna niet thuiskomen,” zegt Ali. Bij Gerrit blijft altijd in gedachten dat hij nog geen 14 jaar was en al op de steenfabriek moest gaan werken. Ja herinneringen van vroeger blijven.

Ook wilde Gerrit nog even kwijt dat hij al 60 jaar lid is van de konijnenvereniging ‘Knagend Vooruit’ in ons dorp. Hij is inmiddels met enkele andere inwoners benoemd tot erelid. Daar is hij trots op.

Feest werd er gehouden in Zalencentrum ‘t Gement in Aalst. “Omdat de konijnvereniging een tentoonstelling had in dorps huis ‘De Gaarde’ zijn wij uitgeweken naar Aalst.”

Gerrit en Ali zijn dankbaar dat ze nog steeds samen mogen zijn. “Wij hopen dat dit nog een tijdje mag duren,” aldus het echtpaar.

Wij maken nog een foto buiten van hen. Het was fijn om ze te bezoeken. Ik loop af en toe ook wel eens meer binnen bij dit echtpaar dat veel weet, ook van vroeger.

Dirk Brugmans

40, 50 en 60 jaar getrouwd!

Lente, zomer, herfst of winter
zoveel jaargetijden staan garant
voor een liefde die stevig standhoudt
en tegen alle seizoenen is bestand.

Ooit beloofden jullie elkaar
Liefde, zorgzaamheid en trouw
Werden jullie door deze geloften
verbonden als man en vrouw

20 vragen aan... Anna Oomen-Vos

Geboorteplaats en datum:

Op 6 november
te Nederhemert

Nijverheidsstraat 6
Nederhemert

Beroep/opleiding en waarom doe je dit:

Ik heb als verkoopster in de dameskleding
gewerkt in Den Bosch. Daarna de
boekhouding van ons garage bedrijf in
Aalst gedaan. Nu met pensioen.

Relatie:

Ben al vele jaren getrouwd
met Johan Oomen.
We hebben twee kinderen:
Heidi en Jeroen.

Hobby's:

Lezen, puzzelen,
wandelen en fietsen.
leuke dingen doen met
de kleinkinderen.

Lievelingsmuziek:

Toch muziek van
jaren terug zoals:
'The Cats,
The Shadows,
BZN, Abba'.
Ook ga ik graag
naar onze fanfare
luisteren.

Favoriete lectuur/ boeken/ film/serie:

Streekromans vind ik
leuk, maar ik heb ook
genoten van de
'Zeven Zussen'.

Doe je aan sport?

Ik ga op woensdag naar de
gym in Well. Gezond voor
m'n lichaam en goed voor
het sociale contact.

Lievelingseten:

ik eet eigenlijk van alles
wat het seizoen brengt.
Maar als we uit eten
gaan dan neem ik graag
vis.

20 vragen aan... vervolg

Waar ben je trots op in je leven?

Op mijn kinderen,
kleinkinderen en sinds
kort ook op ons
achterkleinkind.

Wie bewonder je het
meest en waarom

Mijn familie. Wat ze
hebben opgebouwd in
de afgelopen 100 jaar.

Heb je ergens spijt
van?

Kan zo gauw niets
bedenken

Waar voel je je het meest bij betrokken?

Bij ons gezin en de familie.

Leukste
jeugdherinnering

Met m'n ouders
op vakantie met
de boot.

Wat vind je het leukste
aan Nederhemert

Heb niet echt één ding,
maar vindt het een fijn dorp
en woon er prettig.

Wat zou je direct aanpakken als je een poosje
burgemeester van Nederhemert zou zijn

De bouw van de Maastuinen starten
en groen onderhoud.

Mooiste/leukste
vakantieplek:

Niet iets speciaals maar
ik ga graag kamperen
op de Veluwe of
Achterhoek en
Limburg. Nederland is
mooi en ideaal om te
fietsen.

Aan wie moeten wij de
volgende keer de 20
vragen stellen

Aan Martine van der
Vliet

Morgen de meren nog over en dan zijn we er, nu eerst een bakje koffie,' zegt Albert zodra ik terug ben in de stuurhut. Het is donderdagavond, we liggen onder sluis Wusterwitz. Vanuit Gent zijn we vorige week weggevaaren om in Brandenburg schreder te lossen. Schreder zijn stukjes ijzer van ongeveer 10 centimeter groot. De volgende morgen vertrekken we zodra Eefke wakker is. Het ontbijt is net genuttigd als Alberts telefoon overgaat. Het is een Duits telefoonnummer en uit zijn antwoorden kan ik opmaken dat het de losplaats is. 'Weekend' zegt hij zodra de telefoon wordt neergelegd. 'Weekend?' reageer ik verbolgen: 'Moeten we morgen niet lossen?' 'Nee, de fabriek is kapot. Ze weten niet precies wanneer we gaan lossen, maar morgen zeker niet. Maandag moet ik bellen voor de planning.' 'Waar ga je het schip neerleggen?' vraag ik. 'Bij de fabriek ligt het vol. Eigenlijk moesten we bij de sluis blijven waar we net vertrokken zijn, maar ik kan hem ook bij de sluis in Brandenburg neerleggen.' Wanneer we langs de fabriek varen, ziet het er verlaten uit. De kranen staan stil en een schip ligt half gelost onder de kraan. Een uurtje later ligt het schip weer vast en staat Albert klaar om naar buiten te gaan om te gaan werken. 'Mag ik mee?' vraag Eefke. 'Je mag mama helpen, gaan we Sjonnie (ons konijn) verschonen,' reageer ik. Vol overgave helpt ze mee en als Sjonnie in de weg zit, dan vertelt Eefke dat hij opzij moet gaan. Het is prachtig weer, de herfst heeft zijn intrede al gedaan, maar het zonnetje schijnt heerlijk. Met lunchtijd is ze moe en voldaan. Tijd om te eten en naar bed te gaan. 'Morgen gaan we naar Berlijn toe,' zegt Albert als we zitten te lunchen. 'Dat is inderdaad wel erg leuk, is dat nog ver rijden?' reageer ik. 'Een uurtje,' is zijn antwoord. 'Dan moet ik vanmiddag wel boodschappen doen.' 'Als je na de koffie gaat, dan ga ik mee. Dan ben ik buiten ook wel klaar.' En zo zijn we, onverwachts, de volgende dag in Berlijn. Het is een prachtige stad met een indrukwekkende geschiedenis. De oude Berlijnse muur is symbolisch zichtbaar gemaakt door middel van op de oude locatie een andere kleur en vorm

van tegels neer te leggen. Het is een rustig weekend en we gaan, na een telefoontje, die maandagavond nog even lossen. Dinsdag om zes uur is het gebonk van de kraan in het ruim alweer te horen, Eefke slaapt er rustig doorheen. Pip (ons hondje) heeft er meer moeite mee. Zenuwachtig staat ze naast ons bed. Haar mand wordt gehaald en naast ons bed gelegd en dat bevalt haar beter. Het is 10.00 uur als Albert van boven roept: 'De kraan staat in brand!' Vlug til ik Eefke op en loop naar boven. 'Het is net uit, de magneten stonden in brand.' Ik zie een man inderdaad druk rondjes lopen rondom de magneten met een brandblusser in zijn hand. Het lossen gaat verder. Nu alleen met een kraan met een spin-knijper. Alle losse stukjes, die anders de magneten optilden, moeten nu aangereden worden met een Bobcat. Om 15:00 uur hebben ze blijkbaar de magneet alweer gemaakt en worden de allerlaatste stukjes met de magneet verwijderd.

Het lossen gaat een stuk sneller, met een uurtje is het ruim leeg. Vlug vertrekken we. Om 22:00 uur gaat sluis Zerven dicht en daar willen we graag nog doorheen, omdat we de volgende morgen weer moeten laden. Woensdagochtend om 9:00 uur is het schip weer beladen met tarwe voor naar Leeuwarden.

‘Spuit jij het schip af of zal ik het doen,’ vraagt Albert als we vertrokken zijn. ‘Ik ga wel. Nu is alles nog een beetje nat van de ochtenddauw,’ reageer ik. Het is fris, maar met anderhalf uur is het schip afgespoten, de kleppen van de luikens vastgemaakt en zijn de touwen opgeruimd. ‘Brr, koud,’ zegt Eefke als ik binnenkom en mijn handen laat voelen op haar wangen. ‘Ga je mee thee en koffie maken?’ vraag ik. ‘Mok van papa mee,’ reageert ze. ‘Eefke ook theetje?’ vraagt ze als we samen de trap afdalen. Voordat we weer terug in Nederland zijn, komen er nog 9 sluizen op de vaarroute. Bij sluis Anderten hebben we een aantal schepen voor en moeten

we drie uur wachten. Achter ons gaat ook een sportboot mee naar beneden schutten. Zodra ik het eerste touw vast heb staan, zet Albert de schroef erop zodat ik ook het tweede touw vast kan zetten.

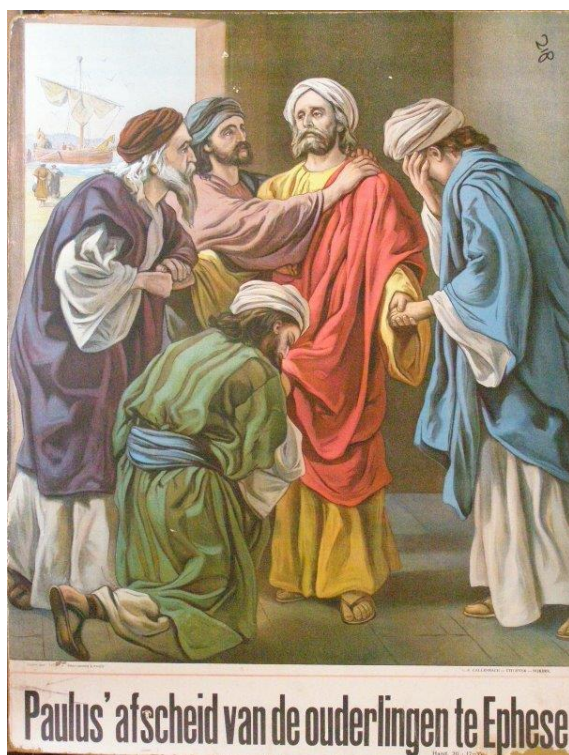
De sportboot vaart gelijktijdig de sluis in. Of het nu aan het schroefwater ligt of aan de vaarkunsten van de schipper... het sportbootje gaat van links naar rechts en klappt met een hoop kabaal tegen de sluismuur aan. De man op het puntje kan zich nog net vastgrijpen. Zo vlug als mogelijk zet ik het touw en roep via het marifoontje naar Albert dat de schroef eraf moet. Het water wordt rustig, maar het sportbootje geeft ongecontroleerd gas en de man voorop probeert zo goed als het gaat nog een touw te zetten. Dit mislukt en het sportbootje komt dwars in de sluis te liggen. Ze roepen naar elkaar en het bootje draait een rondje. Ze varen weer vooruit de sluis uit. ‘Heb je dat gezien?’ vraag ik. ‘Dat ging niet goed, hè? Ze melden net dat ze motorproblemen hebben en niet schutten,’ reageert Albert. ‘Ik denk dat ze nu wel meer schade hebben dan enkel motorproblemen.’ De vaart terug naar Nederland verloopt rustig. We varen tussen de herfstkleuren door. De herten springen in het weiland naast het kanaal. Het is zaterdagmiddag als we stilliggen in Deventer. De kerkklokken spelen hun klokkenspel en er lopen veel wandelaars langs ons schip. ‘Wat heeft u nu geladen?’ vraagt een oudere meneer aan mij als ik groenteafval weggooi. Wanneer ik zijn vraag beantwoord, zegt hij: ‘Dan heeft u een waardevolle vracht bij zich. Daar wordt om gevochten in andere landen.’ Daar heeft deze meneer helemaal gelijk in, want van 1300 ton tarwe, kunnen veel broden gebakken worden.

Afscheid

Dit is mijn laatste bijdrage aan de Dorpskrant. Daarom staat hierboven: Afscheid. Toch gaat mijn stukje niet over mijn aanstaande vertrek uit Nederhemert. Ik wil wat schrijven over het afscheid van iemand anders. Kijk maar eens naar dit plaatje:

Dit is een oude schoolplaat. Onderaan staat in grote letters wat er is afgebeeld. Als we die plaat goed bestuderen, zien we wat kleurige figuren, dat moeten dan de ouderlingen zijn. De starende man in het midden is kennelijk Paulus, en de ouderlingen staan om hem heen, houden zijn hand vast, een van hen kan zijn emoties niet verbergen. De man met de groene jas is neergeknield, het lijkt wel of hij zijn tranen afveegt aan de mantel van Paulus. Op de achtergrond zien we een schip aan de kade liggen.

Wat ons misschien verwondert, is de fleurige kleding van de ouderlingen. De ouderlingen van Nederhemert zijn doorgaans wat minder

opzichtig gekleed. Maar wat op deze schoolplaat is afgebeeld, is dan ook al heel lang geleden gebeurd. De kleding was toen heel anders dan nu. Of die mannen echt zo kleurig gekleed waren, vraag ik me af, want alleen de rijken konden zich geverfde kleding permitteren. Maar genoeg daarover.

Wat is hier aan de hand? Paulus was een zendeling, hij reisde de landen rond de Middellandse Zee rond om iedereen te vertellen over zijn Redder, de Heere Jezus Christus. Paulus is nu op doorreis naar Jeruzalem. Onderweg kwam hij in Milete, een havenstad. Helaas had hij geen tijd meer om Efeze te bezoeken. Dat was een grote stad in de buurt waar Paulus drie jaar gewerkt had. Daarom besloot hij om de ouderlingen van Efeze naar hem toe te laten komen. Dat zal best een tijdje geduurd hebben, die mannen zullen de 60 kilometer hebben moeten lopen naar Milete. En daar vindt een afscheid plaats en Paulus weet dat ze elkaar hier op aarde nooit meer zullen zien. Vandaar al de emoties bij dat afscheid. De christenen in Efeze waren erg aan Paulus gehecht.

Dit is wat er over is van de oude stad Milete (in wat nu Turkije is).

Paulus spreekt die mannen toe, een samenvatting kunnen we lezen in het Bijbelboek de Handelingen hoofdstuk 20. Hij herinnert de ouderlingen aan de periode dat hij

in Efeze gewerkt heeft. Hij zegt: ik heb niets achtergehouden. *Betruigende beide Joden en Grieken de bekering tot God en het geloof in onzen Heere Jezus Christus.* Dus bekering en geloof waren de thema's van zijn prediking. Bekering wil zeggen: wij moeten terugkeren tot God. Geloof houdt in: dat wij vast op God zullen vertrouwen en op Zijn Woord.

Volgens Rembrandt (1606-1669) heeft Paulus er zo uitgezien.

Maar Paulus waarschuwt die mannen ook voor gevaren die de christelijke gemeente van Efeze zullen bedreigen. Daarom roept hij die mannen op om heel goed voor de gemeente te zorgen. Hij zegt: *Zo hebt dan acht op uzelf, en op de gehele kudde, over dewelke u de Heilige Geest tot opzieners gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.* Dus ouderlingen, wil Paulus zeggen, let goed op jezelf. Want jullie zijn de voorbeelden voor de gemeenten. Wees trouw, wees je bewust van jullie voorbeeldfunctie! En let heel goed op dominees die de gemeente verwoesten: *Want dit weet ik, dat na mijn vertrek zware wolven tot u inkomen zullen, die de kudde niet sparen; En uit uzelf zullen mannen opstaan, sprekende verkeerde dingen, om de discipelen af te trekken achter zich.* Dus er zullen wolven op de gemeente afkomen; en zoals een wolf de schapen verscheurt, zo zullen die mannen de gemeente niet sparen. Maar ook uit de gemeente zelf zullen mannen opstaan die groepjes in de gemeente willen vormen en zo de eenheid van de kerk bedreigen.

En als hij dit gezegd had, heeft hij nederknielende met hen allen gebeden. En er werd een groot geween van hen allen; en zij vallende om den hals van Paulus, kusten hem, zeer bedroefd zijnde, allermeeest over het woord dat hij gezegd had, dat zij zijn aangezicht niet meer zien zouden. En zij geleidden hem naar het schip.

Het afscheid van Paulus is hier getekend door Jan Luiken (1649-1712). Paulus staat in het midden en geeft een van de mannen een hand. Op de achtergrond een schip zoals dat er in de tijd van Jan Luiken uitzag. Met een roeiboot worden de passagiers van de kust naar het schip gebracht.

Met de zending Paulus wil ik mijzelf niet graag vergelijken. Ik kan niet in zijn schaduw staan. Daar gaat het mij nu ook niet om. Maar voordat medio januari de verhuishagen voorrijdt en wij dit mooie dorpje zullen verlaten, wil ik u graag nog wat zeggen. Het zijn de woorden van Paulus tot de ouderlingen van Efeze: *En nu, broeders, ik beveel u Gode en het woord Zijner genade.* Of anders gezegd: en nu, inwoners van Nederhemert, ik draag u op aan de levende God. Houdt vast aan het Woord van Goddelijke genade. Onrustig is ons hart, totdat het rust vindt in God. Alleen in Jezus Christus, de Zoon van God, is ware vrede te vinden. Alleen wie Jezus heeft, die heeft *genoeg*. Alles gaat voorbij, dominees gaan ook voorbij. Maar Hij blijft en Zijn Woord blijft. *De Heere zegene u en Hij behoede u!*

Ds. J. van Meggelen

Gods trouw op het predikantenbord

Twee borden in de kerk met achtenveertig namen
vermelden wie eertijds in 't predikambt hier stond.
Wanneer men Hèmerts pastorie tot woning vond
en wie er na 't vertrek daarop hun intrek namen.

Vier eeuwen haast komt 't Hèmerts kerkvolk samen,
met aandacht luisterend naar 't Woord uit 's leraars mond.
God schrijft Zijn trouw in goud op zwarte achtergrond.
Zond dienaars naar ons dorp; wild' hen voor 't werk bekwamen.

Gods knecht zal dra van hier naar 't Utrechts Montfoort trekken.
Mocht zijn bediening ginds tot eer en heil ook strekken.
Dat trouw en waarheid blijv'; houd hier Uw werk in stand.

Vang ons de vossen Heer', die wijngaarden verderven.
Bescherm voor wolven zeer, die schapen om doen zwerven.
Schenk ons een herder weer, doch... uit Uw rechterhand!

Quartiers

PREDIKANTEN TE NEDERHEMERT			PREDIKANTEN TE NEDERHEMERT		
1631 1637	H.J. van Gemert.	Cand. naar Crevecoeur	1889 1892	Dr. J.A. Cramer.	Cand. naar Alkmaar
1637 1641	D.J. Junius.	Cand. n. Nieuwenhoorn	1894 1904	Dr. L.H.K. Bleeker.	Cand. naar Uithuizen
1642 1648	J.P. Coronpinus.	Cand. n. Oost-Midl./Westerbeers	1905 1911	J. Pannebakker.	Cand. naar Amersfoort
1649 1653	G. van Leesten.	Cand. naar Kedichem	1912 1915	P.J.F. van Voorst Vader.	Cand. naar Doesburg
1653 1707	B.A. Scriba.	Cand. hier Overleden	1915 1918	C. Verloop.	Cand. naar Zoelmond
1708 1711	J. Bethmer.	Cand. naar Driel	1918 1924	H. Kluijn.	van Stitswerd naar Angeren
1711 1718		Vacante Periode	1924 1943		Vacante Periode
1718 1720	Th. Abbink.	Cand. naar Meteren	1943 1946	J. Vermaas.	Cand. naar Dirksland
1720 1737		Vacante Periode	1946 1962		Vacante Periode
1737 1742	A. de Vulder.	Cand. naar Babylonienbroek	1962 1967	G. Veldjesgraaf.	Cand. n. Wouterswoude
1743 1744	J.G. Repelius.	Cand. n. Geldermalsen	1967 1977	J. van Vliet.	van Ouddorp met emeritaat
1747 1760	J. Panneboeter.	Cand. naar Streefkerk	1978 1982	G. de Greef.	van Wijngaarden n. Oosterwolde
1761 1771	M. Grommé.	Cand. naar Lommel	1982 1987	D.J. Budding.	van Scherpenisse n. Elspeet
1772 1776	N. Lange.	Cand. naar Gellicum	1987 1989	K. Veldman.	v. Staphorst n. Canada
1777 1783	J. Wilmet.	Cand. n. Loenen v. Vecht	1989 2007	W.J. op't Hof.	van Ouddorp naar Urk
1786 1791	J. Slotemaker.	Cand. naar Moerkapelle	2011 2016	H. Zweistra.	van Elspeet met emeritaat
1791 1793	L. Vogelenzang.	Cand. naar Rhoon	2019	J. van Meggelen.	
1794 1797	P.M. Brouwer.	Cand. naar Grootelindt			
1797 1799	R. Swiegholt.	van Koudkerk n. Geldermalsen			
1799 1801	P. van Raden	Cand. naar Nieuwerkerk			
1801 1802	J.E. Voet van Campen.	Cand. n. Muidersberg			
1805 1806	J.G. Vorstman.	Cand. naar Dreischor			
1807 1811	D. Indewij.	van Werkhoven naar Noordeloos			
1812 1816	C.J. Scheurleer.	Cand. naar Wognum			
1817 1823	H.J. van Nieuwhuis.	van Hurwenen naar Eethen			
1824 1827	W. de Rapper.	van Noordeloos naar Hedel			
1827 1838	J.A. Hancwinckel.	v. Mdiskerke met emeritaat			
1839 1849	J.L.J. Hallo.	Cand. naar Naarden			
1849 1856	C.H. van Dam.	van Charlois naar Baardwijk			
1856 1860	M. Salverda de Grave.	Cand. n. Noordwijk-Binnen			
1860 1869	A.D.J. Scholte.	(huilpred.) v. Vleuten n. Soesterberg			
1870 1873	Ph. S. Nicmeyer.	Cand. naar Ochten			
1874 1877	A. Moormeijer.	Cand. naar Dedemsvaart			
1880 1883	J.W. Berckelbach.	v. Sprekel. Cand. naar Herveld			
1884 1888	Dr. J.M.S. Baljon.	Cand. naar Almelo			

Nieuws van de senioren

En weer is er een kwartaal voorbij. Er zijn allerlei activiteiten georganiseerd. Er komen steeds meer deelnemers. Blij mee. Daar doen we het voor.

In september 2024 zijn we gestart met een quiz middag. In deze quiz kwamen allerlei vragen voorbij. Na vijf vragen en nog steeds geen winnaar? Dan een benaderingsvraag en voor de winnaar is er een bescheiden prijsje.

Vragen met betrekking tot auto's: Weet jij/u wat een DAF personenauto in de jaren 60 kost? Of welke kleur personenauto's het meest worden verkocht? Of hoeveel personenauto's rijden er eigenlijk in Nederland?

Andere onderwerpen volgen, over sigarenmerken, oude voorwerpen, vragen over Nederhemert. Al met al een gezellige middag, met 8 vragenrondes en 8 winnaars. Er werd hard gestreden en gediscussieerd over de antwoorden.

Voor oktober staat van wilg tot mand gepland. Op maandag meldde de presentatrice dat ze ziek is. Een presentatie over Costa Rica is van de plank gehaald en we zijn aan de hand van foto's en verhalen meegenomen naar Costa Rica. Een tropisch land in Midden-Amerika. De presentatrice van wilg tot mand hopen we volgend jaar te kunnen ontmoeten.

Dan staat de workshop Herfststuk gepland dat later omgetoverd kan worden tot een kerststuk. Op 5 november 2024 komt Corrie van Dam ons helpen een mooie verlichte herfstbloemen taart te maken. Geholpen met een goede uitleg gaat iedereen met een prachtig herfststuk naar huis.

Op het moment van schrijven – november 2024 - staat als laatste activiteit de kerstviering op 10 december 2024 gepland. In een volgende Dorpskrant hierover meer.

Wij wensen u goede Kerstdagen en een gezond en voorspoedig 2025.

Onze nieuwjaarsreceptie is 7 januari 2025.

Zie ook het programma voor 2025

Jaarprogramma 2025 Senioren Comité Nederhemert

Er is voor 2025 weer een nieuw jaarprogramma opgesteld. Wij hopen u (opnieuw) te begroeten in D.V. 2025.

In deze dorpskrant vindt u ons jaarprogramma, en in de volgende dorpskrant zijn telkens de activiteiten drie maanden vooruit opgenomen.

Programma voor 2025

Elke dinsdagmiddag is er wat te doen vanaf 14.00 uur in het dorpshuis "De Gaarde" in Nederhemert. Koersbal of anders zoals hieronder vermeld:

7-jan	Nieuwjaarsreceptie met leuke activiteiten
4-feb	Santé Partners en de zorg in ons dorp
4-mrt	Workshop 'Bonbons maken'
1-apr	Valpreventie door Welzijn Bommelerwaard
6-mei	Buitenactiviteit
11-jun	Uitje is op woensdag
1-jul	Vakantie eettafel
	Vakantie in augustus
2-sep	Van wilg tot mand
7-okt	Verkeer voor automobilisten en fietsers
4-nov	Workshop herfst-/kerststuk maken met Corrie van Dam
16-dec	Kerstviering

Op de **tweede woensdag** van de maand is er een open eettafel. Vooraf aanmelden. Samen eten, gezellig samen zijn. (11.30 uur)

Elke donderdag is er bewegen voor ouderen. Van 9.45 - 10.30 uur wordt er onder deskundige leiding aan de conditie en spieren gewerkt. Daarna is er een gezamenlijk koffiemoment.

Elke donderdagochtend vanaf half 11 tot half 12 is er een inloop koffie/thee-uurtje in dorpshuis "De Gaarde". Loop eens vrijblijvend tussen half 11 en half 12 binnen. De koffie/thee wordt verzorgd door Sophia Verwijs en de kosten zijn voor het Senioren Comité. Kom gezellig een "bakkie" doen.

Wij verwelkomen graag nieuwe bezoekers!

Het bestuur van het senioren Comité Nederhemert:

Kees Oomen	– voorzitter
Anneke Bouman	– penningmeester
Arie Verheij	– algemeen lid
Dineke v. Steenberghe	– algemeen lid
Adrie de Putter	– secretaris
(tel.nr. 0623852175) of a.deputter@planet.nl	voor meer informatie.

Dienders of veldwachters in Nederhemert deel II

In december 2022 schreef ik al iets over de dienders vanaf 1756, nu komt het tweede deel.

Tot 1776 was Joseph van den Hoek diender in Nederhemert. In dat jaar stierf zijn vrouw en bleef Joseph met vijf jonge kinderen achter. Vrienden namen de oudste vier mee, hij zelf ging later met de jongste naar zijn broer in Rotterdam.

Enkele maanden later kwam Jacob Liebhart met zijn vrouw Maria Soebagh met de boot van Jan Vos naar Nederhemert. Hij ging wonen in het huis van Aart Nieuwkoop, vlak bij het veerpad naar Heusden. (waar nu de Bergsche Maasdijk ligt). Cornelis van Ommeren en de heer van Lijnden wilden liever dat de diender in Noord ging wonen. Daarvoor zou het huisje van Wouter Dingemans kunnen dienen. Dat huisje lag buitendijks. Wouter Dingemans was in 1775 overleden en Van Ommeren had met hem afgesproken dat na zijn dood het huisje door Van Lijnden gekocht zou worden. Maar de weduwe Hilleke van der Linden verkocht plotseling het huisje aan haar petekind Jan van der Linden. Jan werd opgeroepen om voor de schepenen te komen en daar werd hij onder druk gezet om het huisje toch te verkopen aan Van Lijnden. De voorwaarden waren dat Hilleke tot haar dood in het huisje mocht blijven wonen en dat eventuele schade door Jan gerepareerd zou worden op kosten van Van Lijnden. Hilleke stierf in mei 1783, ze was 92 jaar geworden. Maar de winter daarop was het bar en boos. Er lag een dik pak ijs, zodat men met paard en wagen over de Maas kon rijden. In februari was het extra hoog water, zelfs in de Eilandse kerk stond het water ruim een halve meter. De inwoners trokken met hun vee naar Aalburg en Bern. Het huisje van Dingemans was ook flink beschadigd, aan de ene kant was een muur uitgespoeld en binnen was een muur ingestort. De diender wilde er wel gaan wonen, maar dan moest het wel hersteld zijn. Van Ommeren had een plan en hij had al oude materialen verzameld. Het huisje moest wat hoger komen te staan, om in het vervolg watervrij te zijn en het kon met één gebint ingekort worden. Dan zou het werk niet meer dan 200 gulden kosten.

Zo gebeurde het en in het najaar kon diender Jacob Liebhart verhuizen naar zijn nieuwe woning. (Ik denk dat dat huisje niet meer bestaat, het was al krakkemikkig in de 18e eeuw en dat is er natuurlijk niet beter op geworden. Het enige buitendijkse huis in Nederhemert staat voorbij het Veerhuis, nu Maasdijk 7) Jacob bleek goed te voldoen, hij zorgde dat er geen last was van vreemd volk. *“Hij houdt de baan zuiver”* schreef van Ommeren. Jacob had ‘een livrei’, een snaphaan (een geweer) en een sabeltje. Bij de intrede van dominee Willmet had hij de bezoekers in goede banen geleid, daarvoor had hij een extra fooi gekregen. Maar in september 1799 stierf de vrouw van Liebhart en een jaar later ging Jacob zelf dood.

Daarna kwam als diender Lodewijk, van wie we de achternaam niet kennen. Otto Frederik van Lijnden was inmiddels overleden in 1788, daarna hebben we alleen enkele brieven van de weduwe, gravin van der Does. In 1803 vroeg zij: *“Hoe maakt het Lodewijk en verminderd het getal der vreemde bedelaars?”* In december van datzelfde jaar vroeg Lodewijk enkele weken verlof, omdat zijn vader was overleden. Blijkbaar was de functie van diender niet zo dringend, want hij mocht gaan. De gravin dacht dat hij nog *“enig goed dacht te erven ... Waar hij woont is mij niet bekend, mogelijk in Duitsland. Deze tijd en de omstandigheden (de winter en de oorlog van Napoleon) maken zo’n reis kostbaar en ongemakkelijk. Hij moet nogal wat hopen te halen om dit goed te kunnen maken.”* Mogelijk is hij niet teruggekomen uit Duitsland.

In 1811 werd Pieter Cornelis Smits aangesteld als diender, maar die voldeed niet en werd al na een jaar opgevolgd door Elias van Heukelom. Wellicht had Pieter Smits meer aandacht voor het veer dat hij ook bediende.

Elias van Heukelom woonde ook in het ‘diendershuis’ en bleef ook lang in dienst. Maar dat was niet naar de zin van de burgemeester Groot-Schimmel, die in 1856 de oude C.W. van Ommeren (1796-1856) opvolgde. Groot-Schimmel (burgemeester 1856-1859) vond het

dorpsbestuur ‘tamelijk onderkomen’. De oude Van Ommeren, kleinzoon van de rentmeester, had het een beetje laten versloffen. Groot-Schimmel had over ‘de veldwachter’ nogal wat te klagen. *“Daar mijn veldwachter aan de overzijde van de Maas woont en hier niet de minste vrees inboezemt – daar hij door de heer van Ommeren steeds als knecht werd gebruikt om de kippen,- duiven- en kanariehokken schoon te maken en in Heusden boodschappen te doen, zodat ik weinig hulp van hem heb.... Men had hier steeds de spot gedreven met de burgemeester en de veldwachter en eerstgenoemde ging steeds op de loop als hij door beschonken ingezetenen in zijn huis werd beledigd...”* Een andere keer moest de veldwachter ‘lotelingen’ (jongens die ingeloot waren voor militaire dienst) begeleiden naar Zaltbommel. *“Ik heb Van Heukelom vooruit gezonden met de lotelingen en hem gewaarschuwd zich van het gebruik van sterke drank te onthouden. Hij is nog geheel nuchter in Zaltbommel aangekomen, maar toen hij ’s avonds met dienstbrieven bij mij kwam, was hij zozeer beschonken, dat ik zijn hartsvanger (tweetandige riek) maar bij mij heb gehouden...”*

Daarna was er nog enige onenigheid tussen de burgemeester en de Commissaris van de Koning, die het ontslag moest bevestigen. Allereerst volgde het ontslag, maar daarna wilde de burgemeester dat Van Heukelom in dienst bleef tot er een nieuwe veldwachter zou komen ..*“want anders zouden kwaadwilligen helemaal geen rem voelen!”* De burgemeester wilde ook het uniform terugvragen, maar er was geen bepaling over een dergelijke teruggave, dus die mocht hij houden. Het ging ook nog over de inkomsten van de veldwachter. Die waren:

jaarlijks:	110 gulden (loon)
jaarlijks:	50 gld voor bovenkleding
jaarlijks:	60 gld emolumenten.

Dat blijken 20 gulden van het polderbestuur voor surveillance op de dijken en 40 gulden voor het bestellen van brieven van de gemeenteontvanger, in Heusden en in Ammerzoden. Daarnaast kreeg hij vrijstelling van veergeld. Dat laatste vond de provincie niet goed, want dat was een ‘toelage uit de gemeentekas’.

Als nieuwe veldwachter kwam Karel Overmaker. Hij was nog in het leger, de burgemeester drong aan op zijn vrijstelling, omdat er al drie maanden geen veldwachter was en er al diefstallen gemeld werden van aardappels en groente op het land. Maar ook Karel kon de verleiding van de jenever niet weerstaan. De burgemeester trof hem in juli 1857 aan *“in een toestand zoals die niet behoort te zijn, Ik heb hem streng onderhouden, met verwijzing naar wat er met de vorige veldwachter is gebeurd’*. Dat mocht niet baten. Daarom werd hij opgevolgd door Johannes van Brakel. Maar het buitendijkse ‘diendershuis’ was niet meer beschikbaar. Alle uiterwaarden in Noord kwamen door erfdeling aan Gustavinne van Nagell, dochter van baron van Nagell, die getrouwd was met Willem Huyssen van Kattendijke. Het huisje werd niet meer verhuurd en wellicht afgebroken omdat het te bouwvallig was.

De volgende veldwachter was Jan Hendrik van der Zalm, getrouwd met Jenneke Leuvesteijn, hij bouwde zelf een huis aan de Maasdijk.

Als opvolger, maar dan als politieagent, kwam de heer Kant.

Als er nog bewoners van Nederhemert zijn, die meer over de laatste veldwachters/agenten weten kunnen ze dat aan mij melden.

treesblom9@gmail.com

De oude muziektent

Vroeger bouwden veel inwoners in de Bommelerwaard huizen in en naast de dijk. Zo hier en daar zijn nog enkele van dit soort woningen te zien. Volgens mij deden ze dit zodat bij overstromingen de mensen en dieren snel naar hoger gedeelten konden vluchten als het water over de dijk stroomde, zoals in Brakel in 1863. Delwijnen, Kerkwijk en Bruchem hadden geen dijken, daarom werden daar vluchtheuvels aangelegd. Die zijn er nog steeds.

In mijn leven hadden de mensen het veel over de binnedurpen. Daar bedoelden zij Bruchem en Kerkwijk mee, Delwijnen wat minder. Mijn vermoeden is dat ze aan dat woord kwamen, omdat de andere dorpen eromheen lagen en die dorpen in het midden van de polder.

In ons dorp wilde de muziekvereniging een muziektent. Zij kregen vergunning om die buitendijks te plaatsen op hoge palen, zodat die tent niet in het water kwam te staan. Na de oorlog verhuisden de muzikanten naar de andere zijde van de dijk, naar de naaischool.

Nu eerst een stukje geschiedenis uit de oorlog wat ook met de muziektent te maken heeft. In de oorlog had ons dorp een brandwacht. Hiermee werd bedoeld dat er iedere nacht twee mannen door het dorp liepen om te controleren of er ergens brand was, zodat er snel hulp

geboden kon worden. Toen in 1943 brand uit brak in de hooiberg van Aart Vos, was de brandwacht in geen velden of wegen te bekennen. Die nacht hing er een dichte mist over ons dorp. Eén van die brandwachters had een sleutel van de muziektent en had ook nog speelkaarten bij zich, dus maakten zij er een gezellige nacht van. Dus die man draait de deur van het slot, pakt zijn kaarten en samen begonnen ze gezellig te kaarten, zich van geen kwaad bewust. Toen zij tegen de morgen naar huis liepen, kwamen ze er achter wat er 's nachts gebeurd was. Het schaamrood stond hun op de kaken.

Nadat de muzikanten vertrokken waren naar de naaischool stond de muziektent leeg. Gijs de Noo uit Well, die ook muzikant was, kreeg verkering met Drika van de Werken. Omdat ze trouwplannen hadden en een woning zochten, vroegen ze om de muziektent te mogen huren. Dat werd goedgekeurd en zo gebeurde het. Op 1 januari 1949 werd er een dochter geboren, Bertie genoemd. Haar ouders hoefden niet bang te zijn dat zij door de plankenvloer zou zakken, want zij woog maar 12 ons; iets meer dan een pak suiker. Onvoorstelbaar! Maar ze dronk goed, dus ze overleefde het.

Volgens het archief werden er in 1947 onder leiding van burgemeester C. van Ommeren vier gemeentewoningen in de Molenstraat gebouwd: vier met twee-onder-een-kap. Ze staan er nog. Sommige mensen in ons dorp denken dat deze woningen ooit gebouwd zijn voor het personeel van de steenfabriek. Dat is een fabel. Gijs en Drika de Noo en hun kleine Bertie kregen daar later ook een woning toegewezen en daar is in 1952 hun tweede dochter, Dineke, geboren.

Toen de muziektent leeg stond wilde D. Wolfers het gebouwtje wel hebben. Transportbedrijf Aart Vos werd gevraagd of zij het

zagen zitten deze tent te vervoeren. Hij liet een aanhanger plaatsen onder de tent. Mijn vader werd gevraagd om mee te helpen. Ik liep als klein jongetje aan de hand van mijn vader mee daarnaartoe. Daar aangekomen moest ik van mijn vader op de dijk blijven voor het geval dat er iets mis zou gaan. De pilaren werden er steen voor steen onderuit geslagen en zo kwam de muziektent op de aanhanger terecht. Ik kan mij nog vaag herinneren dat hij net zo breed was als de weg. Ik denk dat toen het transport bij ons over de dijk ging, ik naar huis ben gegaan, want ik kan mij niet herinneren dat de tent daar bij de Hophoven geplaatst is. Later ben ik er dikwijls in geweest, want er stonden toen enkele pinken in. Ik kan mij nog herinneren als ik daarbinnen was dat ik dacht: 'Hoe bestaat het dat hier een gezin in gewoond heeft?'

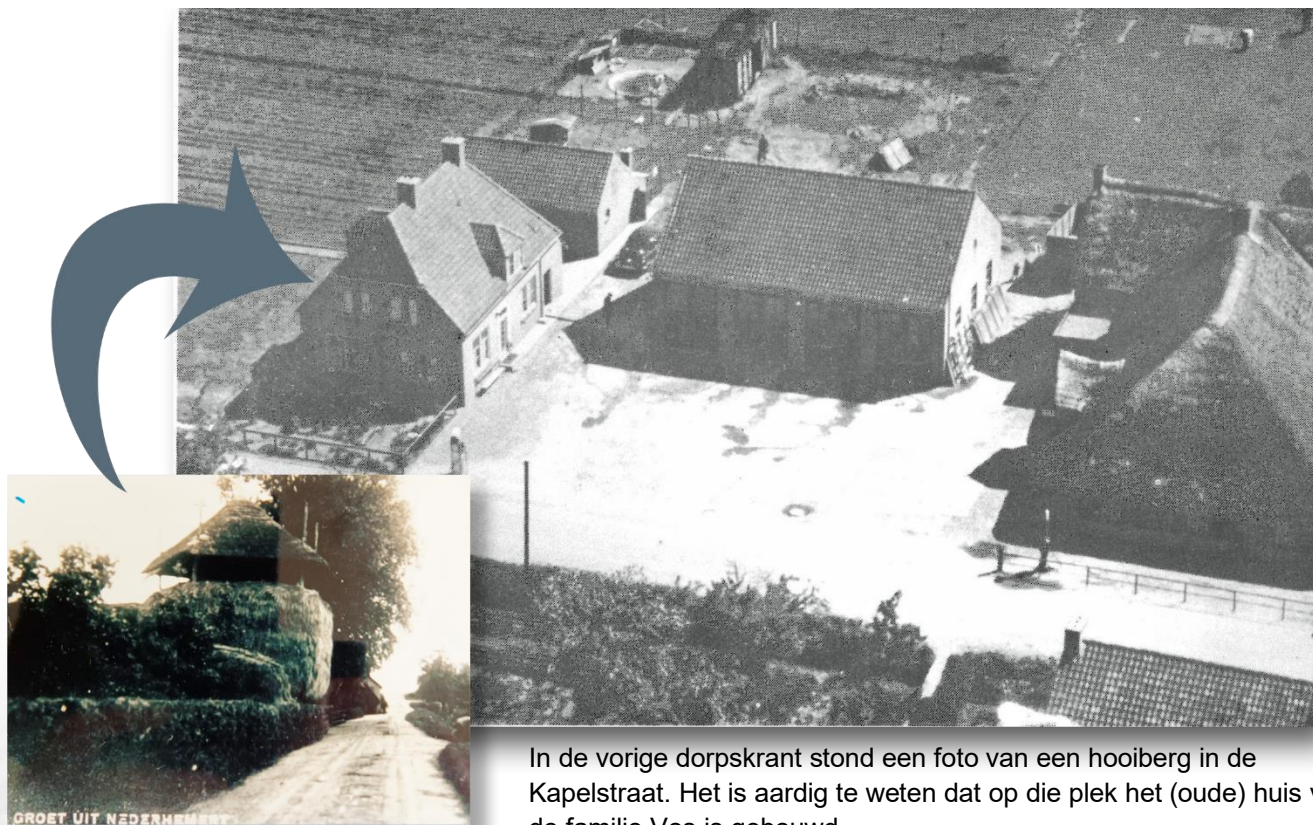
Later is er een muziektent gebouwd aan de Schoolstraat. Deze is ook al jaren geleden afgebroken.

Nu wordt er nog gerepeteerd in het Dorpshuis. Hieraan kunde zien detterunne tijd is van opgaon blinke en vurzinke. Ik kan me nog vaag herinnere dè ik es klèèn manneke dogt, die blaozers werke net es un fietspomp. Eg ge ut hendel van de fietspomp omhoog haolt dan zuigt ie zun eige vol en druk je erop dan blaost ie wijnd in dun baand. Mer die muzikaante blaosde ok, mer dan kwam ur geluid uit en dè gebeurde bij unne fietsbaand ni. Dè vonk wel jammer want ut leek me wel leuk egge unne baand op pompt en er gelijk un muziekske dur bij heurt.

Ik dink dèddie vrouwe op de foto kookcursus hadde in de naaischool en dèt de fotograaf gevraagd het of ze ff mee wouwe gaon naor ut vèèr om daor un foto te maoke.

Gijs van de Werken

Een weetje...

In de vorige dorpskrant stond een foto van een hooiberg in de Kapelstraat. Het is aardig te weten dat op die plek het (oude) huis van de familie Vos is gebouwd.

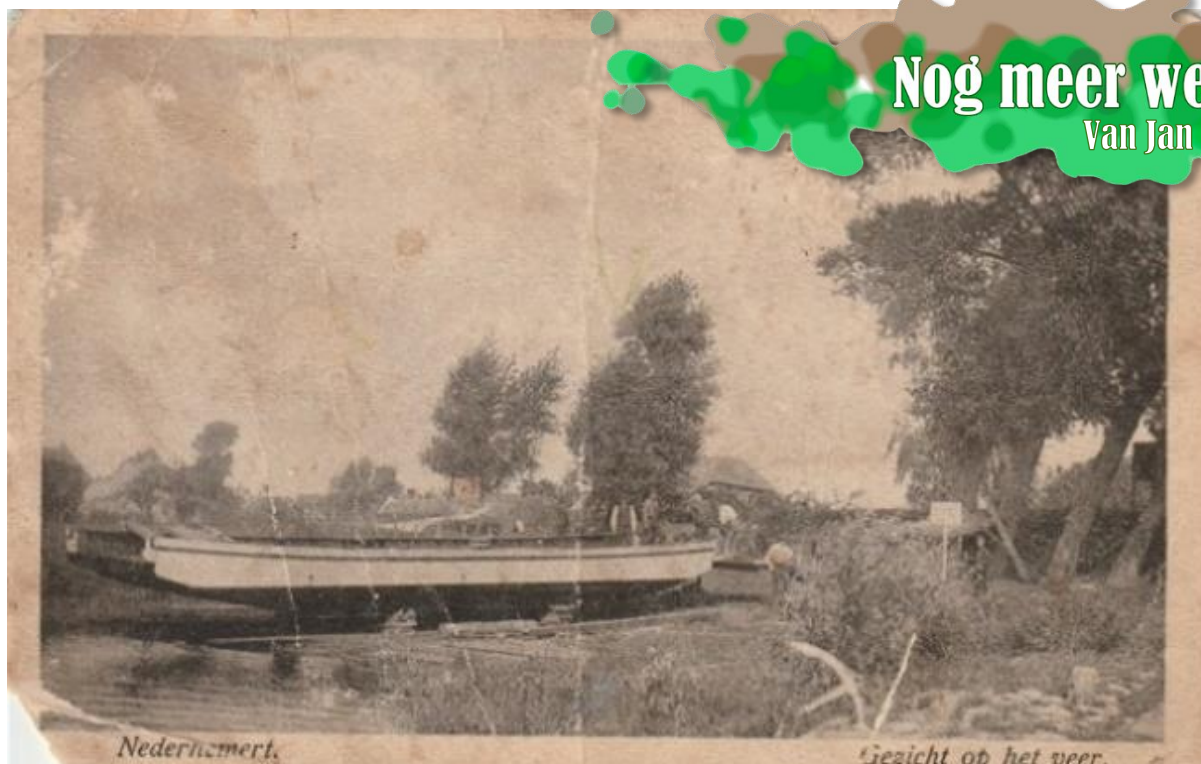

Foto van het veer

In mijn verzameling oude foto's zit deze foto van het veer - heel vroeger. De pont ligt op het droge, waarschijnlijk voor groot onderhoud. De kleppen waarover je de pont opreed, lijken tijdelijk verwijderd te zijn. Mogelijk is deze pont de voorganger van de huidige. Jaap en Tonie Smits waren toen de veerlieden. Misschien staan zij op deze foto. Wij krijgen een goede indruk van de omgeving van het veer voordat het gebouwencomplex van de Coöperatie er was. Het zag er daar toen wel heel anders uit dan nu. Het huis op de achtergrond was ooit het onderkomen van Hannes en Dit van der Vliet (Maasdijk 70). En heel vroeger woonde daar de schippersfamilie Ruijschoot. Boven de veerpont zien we nog iets van een stoep naar de dijk. Naast de stoep staat aan de buitenkant van de dijk een klein huis. Uiterst links op de foto lijkt een schuur te staan. Of is dat het huis Maasdijk 7 waar ooit de schipper Hannes van Aalsburg woonde met daarachter het dak van Maasdijk 9? Uiterst rechts achter de drie bomen zien we een stukje van het veerhuis. Zijn dit dezelfde bomen die er nu nog staan? Misschien weet Dirk of Jan van Ooijen dit nog? Dat wordt dus puzzelen op deze winteravonden ...

Villa 'Noordereng' te Bennekom

De afgelopen zomer maakten mijn vrouw en ik in de vakantie fietstochten rond Ede. Wij hebben een bepaalde voorliefde voor landhuizen en kastelen. Nou, die zijn er daar volop te vinden. Zo kwamen we in Bennekom terecht waar we het landgoed Hoekelom aantreffen met het bijbehorende kasteel. Dit was ooit in het bezit van de ons bekende familie Van Wassenauer. Eerst dacht ik dat mw. Roseboom daar was geboren, want ik wist dat ze afkomstig was uit Bennekom. Bij nader onderzoek en navraag bij Jeroen van Wassenauer bleek dat zij was geboren op de naast het kasteel gelegen 'Villa Noordereng'. Ik heb er gelijk maar een foto van bij deze tekst geplakt, zodat onze zeer gewaardeerde lezers er enigszins een voorstelling van hebben.

Jan van Wijk

Herinneringen aan onze oude boerderij

Deel 2.

De zolder boven het achterhuis was een hooizolder. In die jaren ging er los hooi op en dat was niet zoveel. In de winter moest die elke keer bijgevuld worden. Dan verzocht men enkele boeren om te komen helpen hooi mee binnen te doen. Dat ging in die tijd met gesloten beurs want boeren hielpen elkaar terug. Buiten stond een hooimijt. Daar werd met een groot mes een stuk afgesneden. Vanaf dat stuk werd het benodigde hooi op de grond gegooid, een ander stak het met de hooivork door het balkergat (dakkapel) op de hooizolder. Daar stonden weer anderen die het van achter naar voren opstapelden. Ondanks dat het soms bitterkoud was, zweetten deze mensen toch, want in hooi werken is altijd warm. Voor de boeren die toen een hooiberg hadden, was het veel makkelijker. Zij konden het laag voor laag naar beneden gooien omdat er een dak boven zat. Bij ons werd de mijt met stro afgedekt daarom werd er een stuk met het grote mes afgesneden.

Hier nog iets over het balkergat. Voor de Tweede Wereldoorlog waren sommige jongens bij de vrijwillige Landstorm. Die kregen een geweer en moesten iedere keer oefenen. Hier was een gezin en de oudste zoon had ook zo'n geweer. Zijn vader was er trots op en vertelde aan degene die het horen wilde: 'Onzen Aoi gif salvovuur uit balkergat!'

De vloer van de hooizolder bestond uit rietmatten. Ik vond het nooit een prettig gevoel om daar over te lopen want dat kraakte en piepte overal. Als in het voorjaar de koeien de wei in gingen, begon men met stal schrobben. Eerst ging men met een rijzen bezem langs het dak om de spinnenwebben weg te bezemen. Dan werden de rietmatten op gerold en naar buiten gedragen. Daar werden ze op de grond gelegd om ze weer af te rollen en schoon te vegen. Als ze schoon waren moesten ze het weer oprollen en op zolder weer uitrollen. Toen het hooi in pakjes geperst werden, ging het niet goed want er zat nu veel meer gewicht op. Op een plek waar de balken wat ver uit elkaar lagen bogen die rietmatten door, daarom werd dwars door het huis een boomstam op de buitenmuren erbij gelegd. Deze dennen boomstam kwam van de Veluwe.

In Kerkdriel woonde een man die kisten opkocht die met goederen over zee gekomen waren. Hij sloopte die kisten, haalde er de spijkers uit en sorteerde de planken op dikte en lengte. Wij kochten daar wat planken en spijkerden die vast aan de balken op de hooizolder. Maar die planken bogen wel erg door, want die waren eigenlijk te dun.

In de achterkamer was een hele brede schouw. Vermoedelijk werd die ook gebruikt om spek in te roken. Deze heeft mijn vader kleiner laten maken door er een kastje in te laten metselen. In het stuk dat openbleef liet hij door een metselaar tegels tegen de muren zetten. Hij is er dagenlang mee bezig geweest. Hij wist er echt geen raad mee. In mijn verdere leven ben ik nooit meer een tegelwand tegengekomen waar de tegels er zo schots en scheef tegen aan zaten.

Tegenwoordig hebben veel veeboeren een veewagen achter de tractor, maar die waren er vroeger niet. Daarom moesten ook wij lopend over de weg om de koeien buiten of binnen te brengen. Als zij in het voorjaar buiten kwamen waren ze zo blij om weer de vrijheid te krijgen dat ze niet te houden waren. Ze kregen een halster om en zo gauw zij de buitenlucht roken waren zij door het dolle heen. Het beste ging nog als je er drie bij elkaar had want dan draaide je de halsters in elkaar en zaten zij aan elkaar vast. Wilde de een vooruit dan werd die meestal door de anderen tegengehouden. De eerste kilometer was het moeilijkst. Daarna waren zij uitgeraasd. Ik weet nog dat wij ze bij de steenfabriek brachten, dat is zowat drie kilometer. Het laatste eind moest je ze bijna duwen om vooruit te komen. Tegenwoordig kun je horen en zien wat er voor weer wordt verwacht de eerste drie dagen. Wij hadden geen radio en van televisie hadden we nog nooit gehoord. Op een dag zegt mijn vader: 'Morgen brengen we de koeien naar buiten, want het is zulk mooi weer.' Twee dagen later lag er die morgen een dik pak sneeuw. De dieren stonden zo hard te rillen van de kou en zere spenen dat het bijna geen doen was om ze te melken. Dus maar weer naar huis.

Later had ik een VW-bus. Daar zat achterin een bekisting over de motor. Er moest een koe naar huis. Ik zag het niet zitten om met die koe helemaal naar huis te lopen. Dus ik zeg tegen mijn vader: 'We laden die koe daar in. En jij op de bekisting om die koe vast te houden.' Daar was hij echt niet blij mee, want als die koe gek ging doen kon hij geen kant op. Nu was het maar goed dat er een schotje stond tussen de stoelen en de laadruimte, want ik hoorde nogal eens wat spetteren achter mij. Dus de koe ging in haar achteruit over de wegen. Na enkele keren dit gedaan te hebben zegt mijn vader: 'Hoe je het oplost moet je maar zien, maar ik ga daar niet meer met een koe in zitten.' Toen heb ik achter in die bus een ring gemaakt waar we de koe aan vast konden binden. Ik kon het wel van hem begrijpen. Deze bus had gelukkig geen zijramen zodat de politie niet kon zien wat wij vervoerden, anders hadden de rapen gaar geweest.

Eens vroeg er een vrouw of ik in Wijk en Aalburg een varken op kon halen met die bus, want die

moest in ons dorp naar de slager. Dat dier kreeg ook eten wat er bij die mensen bij het warm eten overschoot. Onderweg begint dat dier zijn ontlasting naar buiten te werken. Ondanks dat het koud was, hebben we toch met open ramen gereden, want het was niet te harden van de stank. Dat kwam door die prak dat het dier toegediend kreeg.

Met diezelfde bus ga ik de volgende dag, op zaterdagavond, naar een feestterrein in Genderen. Toen ik naar huis wilde, kwam er een stel meisjes aan en één had een kapotte fiets. Ze stonden te smeken of ik hen in Dussen kon brengen. Geen probleem. Maar enkele meisjes moesten achterin op die kist. Ze stapten in, maar waren nog sneller buiten. Zij gilden: 'Ut is daor ni uit te haawe van de staank!' Dacht ik goed te doen, maar wat kreeg ik: 'Stank voor dank.'

Gijs van de Werken
(wordt vervolgd)

Koeien in grupstal van I. Jansen

HET KASTEEL NEDERHEMERT P. W. J. VAN DEN BERG.

Bron: 'Buiten' Geïllustreerd weekblad aan het buitenleven gewijd; jrg 14, 1920 nr. 40; 02-10-1920.

Voor u in origineel maar leesbaar schrift omgezet.

Wie het niet beter wist, zou zeker bij een blik op de kaart van Noord-Brabant de heerlijkheid en het kasteel Nederhemert tot Brabant rekenen. Vanouds behoorde echter het „Eiland” zoals het in de omstreken in de volksmond nog altijd heet, tot Gelderland en was het kasteel een Gelders leen. Tegenwoordig is „Nederhemert Zuidzijde” geen eiland meer, nu na de doorgraving van den Nieuwen Maasmond, voor het dorpje Well een dam door de Maas gelegd is, die een rechtstreekse verbinding vormt met Nederhemert. Terwijl aan de zuidzijde door twee geweldige bruggen de gemeenschap met het land van Heusden tot stand gebracht is. Aan de Noordrand van dit vroegere eiland, verheft zich te midden van zware eiken en iepen het aloude kasteel Nederhemert. De 'Maasarm' waarop men van het bordes en uit de bovenramen van de voorgevel een prachtig vergezicht heeft, is tegenwoordig door een uiterwaard van de kasteelgracht

gescheiden en loopt verder oostwaarts tegen den zoëven genoemden dam door.

Doch, en dit verklaart het behoren van dit ogenschijnlijk Brabantse stuk gebied tot Gelderland. Voor 1480 nam de Maas zijn loop van voor Well scherp zuidwaarts, rond het eiland Nederhemert, langs de stadsmuren van Heusden en vandaar met een scherpe bocht Noordwaarts langs het latere Oude Maasje. Op 9 Juni 1494 verklaarden Burgemeesters en Schepenen van Heusden binnen Schoonhoven „dat in den jare 1480 in „die oorlogen van den lande van Gelre, die van t s Hertogenbussche hemluyden vervordert hebben gehadt, boven alle „wegen van justicien, te spoliëren de voorsz.stede van heuren „stromen ende wateren, die zij hadden leggende voor die „voorsz.stede, mits dat die van den Bossche deurgraefden „doetertijd een stuck landts, leggende boven 't slot van Hamert „in

Gelrelandt, daer die Mase heur stroom ende loop deur geno.,men heeft, ende dagelick daerdeur neemt, alsoe dat die „plaetse leggende voor die voorz.stede, daer men plach door „te varen, ghelijcken verzandt is.” Door het graven van een kanaal dat de beide Noordelijke toppen van de bocht der Maas om het kasteel Hemert heen verbond, wisten dus de Bosschenaren de stad Heusden van haar scheepsvaarwater te beroven, maar werd meteen het „eiland” Nederhemert gevormd en van het vasteland van Gelderland afgescheiden. Pas door de doorgraving van den Nieuwe Maasmond in de jaren na 1885 werd de hoofdstroom weer langs Heusden geleid en aldus de toestand van voor 1480 hersteld. Het kasteel zoals het zich nu voordoet is wat zijn voorgevel betreft gemoderniseerd. Vooreerst lijkt het veel lager dan vroeger het geval moet geweest zijn. Uit oude kaarten blijkt dat het vroeger regelrecht aan de Maas heeft gelegen en de muren rechtstreeks in het water stonden.

Toen nu door de St. Elisabethsvloed het peil van de Maas c.a. 1.80 M steeg, en intussen een waard ontstaan was aan de rivierzijde, werd de grond van de kasteelmuren zoveel opgehoogd, dat deze nu ± 2 M in de bodem zitten. De oude tekening, in het artikel gereproduceerd, geeft ons enig denkbeeld van de toestand zoals die voor de veranderingen in de 19e eeuw moet geweest zijn.

Reeds in 1479 was volgens beëdigde verklaringen, in 1543 door een paar van de oudste inwoners afgelegd, het Kasteel door „die van den Bossch”, waar toen de hertog van Oostenrijk lag, ingenomen, geplunderd en uitgebrand. In het laatst van de 18e eeuw werd het opnieuw gedeeltelijk verwoest. Hoe het huis er voor die vernieling uitgezien heeft is niet meer bekend, daar er van die toestand geen afbeeldingen meer bestaan. Wel is in den Gelderse Volksalmanak van 1873 een reproductie opgenomen van een tekening van F. N. M. Eyck van Zuylichem van het jaar 1843 die nog aanmerkelijk verschilt van den tegenwoordige staat van het huis zowel als van de hier opgenomen tekening. Deze geeft dus de staat weer van vóór 1843. Wij zien daarop een midden-gebouw geflankeerd door links een ronde en half daarachter verscholen een achtkanten traptoren, rechts een vierkanten uitbouw met trapgevel, en daarvoor een

zeshoekige toren. Een muur met poort, die beide torens verbindt, vormt een soort voorplein waar links de ingang was tot de wenteltrap in de zeshoekige toren. Nu is bij de eerste verbouwing volgens de tekening van 1843 ter plaatse van het 't voorplein afsluitende muurtje een nieuwe voorgevel opgetrokken en zowel de traptoren als de vierkante voorbouw rechts onder één nieuw dak gebracht, en zijn op de plaats van het voorplein een aantal kamers voor het oorspronkelijke middengedeelte bijgebouwd. Door A. F. H. M. baron van Nagell (1868-1880) zijn daarna het fronton boven den ingang en het bordes met het banale afdak en balkon toegevoegd, geheel in overeenstemming met den geest van die dagen. Waarin voor het ongerept bewaren van de monumenten uit vroeger tijd absoluut niets werd gevoeld.

Ook inwendig is het uitgestrekte gebouw zeer bezienswaardig. Achter het kruisraam over de gehele diepte van den middenbouw lag vroeger de ridderzaal, nu veranderd in een ruime hal. Deze wordt door een korten gang vanaf den hoofdingang bereikt. Een merkwaardige verzameling van oude wapens, gedeeltelijk uit de kasteelgracht opgevist, oude beulzwaarden, helmen, etc. sieren de wanden. In een hoek sluiten een paar antieke Japanse goudleren kamerschermen, afkomstig van een van de vroegere bewoners. Die bewindhebber van de Oost-Indische compagnie was, den toegang tot een der zijvertrekken af. Fraai gebeeldhouwde oude kasten en kostbaar antiek blauw porselein, dat trouwens ook in de andere zalen en vertrekken in ruimen overvloed wordt gevonden, vormen de verdere stoffering van de voormalige ridderzaal. Vanuit de hal leidt tegenwoordig de wenteltrap (zie afbeelding) gelegen in den vroegere traptoren naar boven. Door de goede zorgen van den tegenwoordige eigenaar, Baron van Wassenaar van Obdam, is deze onder deskundige leiding gerestaureerd. Net zoals langzamerhand meerdere gedeelten van het kasteel zullen volgen. De trapruimte wordt overdekt door stenen kruisgewelven, waarvan de ribben veelkleurig zijn versierd. Een collectie oude tinnen schotels en koperen voorwerpen verlevendigen de aanblik van het geheel. Vanaf deze wenteltrap bereikt men een van de merkwaardigste vertrekken van het gehele kasteel, de zgn. kamer van Maarten van

Rossum, in den N. oostelijke toren gelegen. Hier staat een gesneden eiken bed uit het laatst van de 16e eeuw. Stijlen en achterkant zijn rijk gebeeldhouwd. Het hoofdeinde vertoont het wapen van Maarten van Rossum met de wildemannen als schildhouders. De wanden zijn in dezelfde stijl betimmerd. De trapeziumvormige inham in den bodem van het bed is bij de restauratie van het vertrek aangebracht, om van de oorspronkelijk voor twee personen bestemde sponde een één persoons ledikant te maken.

Ook de zoldering uit 't begin der 15 eeuw, uit moer- en kinderbalken gevormd, verdient de aandacht. Deze is geheel met ranken bloemmotieven versierd met roet en kalk in grijze en witte kleur. Ook de aangrenzende grote kamer heeft een dergelijke gefigureerde zoldering. Deze is daar echter ook in de 19e eeuw „weggewerkt” onder een gewit plafond, dat echter gemakkelijk weer verwijderd kon worden. In deze torenkamer bevindt zich nog een zeer oude tinnen schotel met gegraveerde voorstelling van den doop van Johannes de Doper en als randschrift de woorden:

“Wer da laewed und getaevet ist 'viert auch ewig saelig wedn”. Hieruit valt af te leiden dat wij hier met een oud doopbekken te doen hebben. Achterop staat de naam Claus Maluit 1495. Tot de oudste gedeelten van het kasteel behoort de vierkante toren, nu ingebouwd, die uit de 14e eeuw dateert. Het gehele ondergedeelte van dezen toren wordt overdekt door een enorm koepelgewelf, in vroeg-Gotische stijl. Ook deze ruimte moet vroeger veel dieper zijn geweest, en hier was vroeger een van de ingangen van het gebouw. Tot de oude inventaris behoren verder een aantal waardevolle schilderijen en portretten uit de 16e, 17e en 18e eeuw, waaronder portretten van Prins Willem 1, van Egmont en Hoorne, een portret door M. J. Miereveld en een portret van Willem V door J. P. Liotard. Ook het rijke archief, waarvan de oudste stukken uit 1217 dateren, wordt op het kasteel bewaard. Ondanks de vele gevaren waaraan het in den loop der tijden heeft bloot gestaan, -waarbij het zelfs eens in zijn geheel door plunderende soldaten werd weggevoerd,- is het zeer goed bewaard en vrij volledig gebleven.

Reeds in 814 wordt gesproken van Hamarita in de gouw Teisterbant. Of daarmee echter Ophemert of Nederhemert bedoeld wordt is

onzeker. Van de kerk, -voor de Hervorming aan de Heilige Servatius gewijd,- wordt het eerst melding gemaakt in 1006. In 1088 was een *“Snellaert van Hemert”* getuige bij een opdracht, door Adelheid van Orten aan de kerk van Utrecht gedaan. In 1300 geeft Reinout van Gelder den Borch te Hemert met voorburgh en hofstat ten Zutfensche leenrechte in leen aan Johan van Hemert. Diens rechtstreekse afstammelingen bleven in het bezit van het leengoed tot 1502. De weduwe van Joost van Hemert was toen hertrouwd met Johan Scheiffardt van Mrode, waarop Karei de heerlijkheid en het slot aan zich vervallen verklaarde. In 1517 werd het echter opnieuw verleend aan zijn dochter Helwich van Hemert, gehuwd met Lubbert Torck van Sinderen, waarna het tot 1655 in het geslacht Torck bleef. Maria Torck huwde eerst met Rutger van Rantwick en daarna met Willem Thomas Cuaedt tot Wickrade. Na de dood van diens zoon Johan Frederik Cuaedt werd de heerlijkheid verkocht aan Wendelina de With, echtgenoot van Abraham Verhaagen wonend in den Haag die daarmee de eerste Mei 1696 beleend werd. Deze verkocht kasteel en heerlijkheid in 1697 aan Otto Frederik baron van Vittinghof gen. Schell heer van Groenewalt en Eeckhof voor 8000 gulden. Door het huwelijk van zijn dochter met Adriaan van Lijnden kwam Nederhemert aan de van Lijndens. In 1788 ging het over aan de aangenomen dochter van Otto Frederik van Lijnden, Ottelina T. L. van Reed, gehuwd met W. G. T. Graaf Bentinck, heer van Rhoon en Pendrecht. Diens dochter was gehuwd met Carel Anne Daniël Baron van Nagell. Zijn zoon A. J. H. M. A. van Nagell overleed in 1880 kinderloos, de heerlijkheid nalatende aan zijn echtgenote E. A. G. van Kretschmar. De tegenwoordige eigenaar is E. W. Baron van Wassenaar van Nederhemert. In het koor van het oude kerkgebouw van Nederhemert, -in 1633 verwoest in de oorlog en herbouwd door Joh. Torck op de 14e -eeuwse grondslagen en in 1836 nogmaals verbouwd,- getuige een aantal grafmonumenten van de vergankelijkheid van alle aardse macht en grootheid. In het midden van het koor staat het grootste van deze monumenten, gewijd aan de nagedachtenis van Otto Frederik van Vittinghof. Waarop hij zelf ten voeten uit is afgebeeld, gepruikt en geharnast, liggende voor een trofee van vaandels en

wapenen. Een ander gedenkteken draagt het borstbeeld van Adriaan van Lijnden, get. 1754, een derde het portret van Otto Frederik van Liinden.

Zoo rusten hier vele geslachten van Heeren van Nederhemert. En het huis zelf, getuige van veldslagen uit de graventijd, immers hier vond in 1061 Floris I de dood; van roof en plundertochten in den Spaanse tijd, herhaaldelijk geplunderd en verbrand door Oostenrijkse en Franse bendes, staat daar nog even hecht en sterk als voor eeuwen. Was het een tijdlang na het beleg van Bommel uitsluitend fort, volgens verdrag met de

toenmalige Heer van Hemert versterkt tegen de Spanjaarden, later door een Hollandse bezetting verdedigd. Aan het eind van de 18e eeuw werd het meer voor bewoning door de eigenaars geschikt gemaakt. In die tijd werd ook het omliggende park, waarin nu zoveel zware, veel ouder schijnende bomen voorkomen, aangelegd. Tegenwoordig alleen in de zomermaanden bewoond, ligt het daar te midden van de uitgestrekte vruchtbare landerijen en het stille dorp. Dat nog steeds bijna geheel tot de heerlijkheid behoort. Als een hoogst belangwekkend monument uit de geschiedenis van deze streken. Dat onder de goede zorgen van zijn tegenwoordige eigenaar voor een deel in zijn vroegeren staat is hersteld, nog haast evenveel eeuwen kan trotseeren als zijn grijze muren al hebben zien heen vlieden.

Een Hèmers verhaal voor kinderen

Het eiland is eigenlijk geen eiland. Het is een stukje van hun dorp aan de overkant van de rivier. Het dorp is dwars doormidden gesneden door het water van de rivier. Dat is al honderden jaren geleden gebeurd. Je kunt er heen met de pont. Of je moet een heel stuk omrijden, maar met de pont is leuker!

'Ruimen jullie allemaal je boek op, we gaan eindigen.' Met veel gestommel en geschuif van laadjes worden de boeken van de geschiedenisles opgeruimd. De ochtend is bijna voorbij. Ook de meester verlangt naar een middag zonder gepraat, inspanning en vragen van kinderen. Joep hoort de meester niet. Hij bladert in het boek. Achterin staan plaatjes van een kasteel. Het is het kasteel uit hun eigen dorp. Vlug leest hij nog hier en daar een stukje. Dit stuk van het boek behandelt de meester dit jaar niet. Dat is pas over een paar jaar aan de beurt. Joep zucht. 'Jammer,' hij zou best meer willen weten over dat kasteel. Wat zou er allemaal gebeurd zijn op die plek? Noor stoot hem aan. 'Schiet es op joh! De meester staat op je te wachten. Wil je niet naar huis ofzo?'

Joep en Noor spreken af dat ze na de lunch samen zullen afspreken. Joep heeft al een plan. 'Neem je je fiets mee en een paar euro?' vraagt hij. 'Ik wil naar 't eiland vanmiddag.'

Als Noor thuiskomt zit moeder al aan de tafel te wachten. 'Mmmm,' Noor ruikt het al, woensdag! Dat betekent iets warmes op de boterham! 'Wat zijn de plannen?' vraagt moeder, die wel weet dat haar meisje van het avontuur houdt. 'Nou, Joep en ik wilden eigenlijk naar 't Eiland... mag het?'

'Hoe ga je daar heen, en wat ga je er doen?' vraagt moeder. 'Gewoon, met de pont,' en: 'beetje kijken ofzo.' Moeder vindt het goed: 'Wel écht op tijd thuis vandaag, hè!'

Die middag staan Joep en Noor samen op de pont. 'Ha, daar zijn de vlotvaarders weer!' begroet de pontbaas hen. De kinderen lachen. Ze denken aan die keer dat ze een vlot bouwden en zonder peddels afgedreven waren. De pontbaas zorgde toen dat ze weer aan de kant konden komen. 'Waar gaat de reis vandaag heen?' 'We gaan bij het kasteel kijken,' zegt Joep. Noor kijkt hem aan. Ze zegt niets. Als ze op het smalle weggetje aan de overkant op het Eiland fietsen vraagt Noor: 'Naar het kasteel? Wat moeten we daar?'

'Misschien vinden we wel iets van vroeger daar,' zegt Joep. 'Vanmorgen las ik in ons geschiedenisboek over dat kasteel.' Even later staan ze voor het hek van het kasteel. Noor heeft er eigenlijk geen zin in: 'Wat heb je er nou aan om hier voor het hek te staan?' moppert ze. 'Er woont niemand. Je kunt er niet in. Het is gewoon een kantoor.' 'Wel een heel erg mooi kantoor!' Achter hen lacht een man met een pak en een stropdas aan. Het hek zwaait open. De man stapt het kasteelterrein op. Hij ziet hun verlangende ogen. 'Of... willen jullie het kasteel misschien eens van dichtbij bekijken?' Meteen verandert de blik in de ogen van de kinderen. Hun ogen schitteren van nieuwsgierigheid. 'Oh graag!' klinkt het uit 2 monden. Vergeten zijn ze de waarschuwende woorden van vader en moeder: 'Nooit met vreemden meegaan! Niet iedereen zomaar vertrouwen...'

De vriendelijke meneer stapt het pad op naar het kasteel. Daar aangekomen neemt hij een smal trapje wat naar een deur leidt. Joep en Noor volgen hem nieuwsgierig. Een smal gangetje en daarna weer een smal trapje brengt hen in een grote kamer. De meneer draait zich om. 'Ik ben meneer de Ridder', zegt hij: 'Het

kantoor hier is van mij. Wacht maar even. Ik kom zo terug.'

Stil en een beetje verlegen blijven Joep en Noor staan. Ze durven bijna niet te praten. Het klinkt zo hol en hard hier en het is zo groot! 'Hatsiieeeee....!' Joep niest. Noor kijkt hem geschrokken aan. 'Maak niet zo'n herrie joh!' 'Nou,' zegt Joep, 'ben je soms bang dat het kasteel instort ofzo. Het is al superoud, dus dat zal wel meevallen.' Oud? Noor kijkt eens om zich heen. 'Zo oud is dat kasteel echt niet hoor. Van buiten zag het er supernieuw uit. En het was toch een kantoor?' Nee, Noor gelooft niet zo in dat oude kasteel. 'Weet je hoe oud het is?' vraagt Noor. 'Ja,' zegt Joep: 'dat weet ik. Bijna 20 jaar.' 'Wow!' zegt Noor, 'da's oud! Toen was ik er nog niet!'

Achter hen gaat de deur open. Meneer de Ridder komt weer binnen. Hij hoort wat Joep zegt en roept: 'Twintig jaar! Maar beste jongen, meer dan 700 jaar geleden bouwden ze hier al de eerste toren van het kasteel waar je nu bent! Twintig jaar geleden is het opgeknapt en is er een kantoor in gekomen. In de oorlog, 80 jaar geleden, is het afgebrand. Alles is toen verbrand. De meubels, de schilderijen, het mooie servies....' 'Het was echt zo'n prachtig gebouw!' 'Woonde er dan een koning ofzo in?' vraagt Noor, die het nu wel een beetje interessant begint te vinden. 'Nou, helemaal in het begin woonden er ridders,' vertelt de meneer. Wow! De ogen van Joep worden groot, z'n wangen kleuren rood. Hij ziet het voor zich: Ridders met ijzeren harnassen en zwaarden op paarden die hier over het eiland galoppeerden en jonkvrouwen met puntige mutsen en lange rokken... 'Was er ook weleens een oorlog?' vraagt Noor, die het steeds leuker vindt. 'Ja,' zegt meneer de Ridder: 'er zijn echt heel veel oorlogen geweest. De familie waar het kasteel eigenlijk van is, woont hier ook vaak op het eiland, hier schuin tegenover, in dat huis met dat rieten dak.' 'Enne... verschuilden ze zich dan in een onderaardse gang?' Joep z'n fantasie is op hol geslagen. Wat zou hij graag een paar honderd jaar geleden, in de tijd van het geschiedenisboek, geleefd hebben. 'Een onderaardse gang?' Meneer de Ridder kijkt nadenkend. 'Het kasteel is al zo oud... daar is niets over bekend. Dus wie zal het zeggen!'

De stem van meneer de Ridder haalt hem uit z'n dromen. 'Kom, ik zal jullie een heel oud stukje van het kasteel laten zien. Er is een heel oude kelder. Die heeft al die bewoners van alle jaren meegemaakt.'

Naar de kelder? Ineens bedenkt Joep dat ze zomaar met een vreemde meneer mee zijn gegaan. En hoe heette hij ook alweer? '...Meneer de Ridder...' Ja koekoek... hij gelooft ineens niet zo erg meer dat die meneer echt zo heet. Zou wel heel toevallig zijn... meneer de Ridder. Nee hij gaat écht niét naar de kelder. 'Uhm, meneer,' zegt Joep, 'wij hebben geen tijd meer. We moeten op tijd thuis zijn. Bedankt dat we mochten kijken.' Hij draait zich om en loopt het trapje weer af naar de deur. Bij de deur ziet hij nog dat er ook een trap naar beneden loopt. Dat zal de kelder wel zijn. Maar hij gaat er niet heen. Stel je voor, straks sluit die meneer de Ridder hen nog op. Noor kijkt verbaasd naar Joep, maar loopt hem toch achterna. De meneer zegt niets en loopt mee naar de poort. Als hij weg is kijken ze elkaar weer aan. 'Pfff... hij was wel aardig maar...' 'We kenden hem niet maar misschien wilde hij ons gewoon echt het kasteel laten zien. Hij wist er ook wel echt veel van,' vult Noor aan.

Was het wijs of jammer dat ze zomaar naar buiten zijn gelopen...? 'En wat zei jij nou Joep, had je het nou over een onderaardse gang? In zo'n superoud kasteel!' 'Ja tuurlijk, dié moet er zijn geweest!!' Waar zou die dan lopen onder de grond? Zouden zij die kunnen opsporen? Want iedereen loopt hier in het voorjaar in het bos naar sneeuwklompjes te zoeken en in de zomer gaat iedereen naar de speeltuin, maar over een onderaardse gang heeft vast nog nooit iemand nagedacht. 'Há,' zegt Joep, 'misschien loopt hij

wel onder de rivier!' 'Dan hoeven we nooit meer de pont te betalen,' fantaseren ze. Maar wie zou dat dan moeten weten? Die familie van het kasteel natuurlijk! 'We gaan het vragen,' zegt Noor, 'Goed idee!' vindt Joep. Maar zouden ze serieus durven aanbellen bij dat deftige huis en vragen naar die gang? 'Het staat niet in het geschiedenisboek van school,' zegt Joep. 'Want ik heb dat stiekem al helemaal gelezen.'

Even later bellen ze aan bij het gezellig uitzijnde huis tegenover het kasteel. Het blijft stil. 'Niemand thuis'.

Samen lopen ze door het bos wat om het kasteel ligt. Beneden glinstert het water van de gracht. Dorre bladeren dwarrelen voor hun voeten. 'Waar zou de ingang van die gang geweest zijn? Vast in het kasteel! Maar waar zou hij uitkomen?' Samen lopen ze te

verzinnen. 'In de kerk aan de Kapelstraat?' 'Of nee, onder de molen misschien!' Of ergens onder de nieuwe wijk waar Noor gaat wonen.

Het wordt al een beetje koud. Het winterzonnetje kleurt de lucht rood. Hun adem maakt wolkjes. 'We moeten naar huis,' besluiten ze. Samen lopen ze naar de fietsen. Nog even kijken ze bij het dichte hek van het kasteel. Ze kijken bij de gracht die bij het pad stopt. Joep loopt een paar stappen naar het water. Misschien... heel misschien ziet hij een glimp van een poort... Ineens... een gil en Joep verdwijnt met een plons in de gracht. 'Help!' roept Noor. Bang kijkt ze om zich heen. Wie zal hen helpen? Ze pakt een stok en steekt die naar Joep. Joep krabbelt met behulp van Noor weer op de kant. Die schiet ook met een been in het water. Koud en nat fietsen ze naar de pont. 'Nou warempel!' roept de pontbaas: 'Nu heb ik alweer een drenkeling aan boord! Wat is er nu weer gebeurd?' 'We keken bij het kasteel. Toen wilde Joep kijken of er een onderaardse gang bij de gracht zat,' proest Noor.

'Daar heb ik nog nóóit over gehoord!' roept de pontbaas. 'Maar het kán wél,' zegt Noor een beetje beledigd en heel beslist: 'Want het is al meer dan 700 jaar oud en er hebben ook ridders gewoond!'

Als Joep 's avonds fris gedoucht in z'n bed ligt droomt hij dat hij ronddwaalt in de onderaardse gangen van Nederhemert. In de keuken van Noor haar nieuwe huis zit het deurtje waar de gang uitkomt. Hij stapt uit de donkere gang de gezellige nieuwe keuken in. Ze drinken samen warme chocomelk met een oliebol. In z'n droom.

En in het echt.

Gerda Kooijman - Groeneveld

Pharmabox24

Inmiddels is de Pharmabox geplaatst. Pharmabox is een uitgifterobot voor medicatie, die 24 uur per dag beschikbaar is. We hebben al een aantal gebruikers die we op deze wijze van medicatie hebben voorzien. Indien u gebruik wilt maken van deze service wordt u verzocht hiervoor een formulier in te vullen, deze kunt u halen bij onze apotheek.

Digidoc

Vorige keer berichtten wij u al over het gebruik van Digidoc. Uwzorgonline en DigiDoc zijn live met een volledig geïntegreerde online consultvoorbereiding. We werken hierbij mee aan een project van de zorgverzekeraar om de zorg beter te stroomlijnen. Mooi om te zien hoe u als patiënten hier al gebruik van maakt. Indien u een afspraak wilt maken via onze Uwzorgonline App, krijgt u een aantal anamnesevragen. Dit zijn vragen die de assistenten zou stellen om uw klacht helder te krijgen. De uitkomst van deze vragen komt in uw dossier. Voor de huisartsen is het prettig te kunnen zien met welke klachten u komt en wat u zelf al geprobeerd heeft. Dank voor uw medewerking!

Digitale facturatie

Het gebeurt regelmatig dat patiënten niet in de gaten hebben dat zij een factuur van ons hebben ontvangen via de mail. Zij krijgen dan een aanmaning en denken de originele factuur

nooit te hebben ontvangen. Let op, de facturen komen via een veilige conversatie van de afzender KPN Zorg Messenger en dus niet van ons eigen vertrouwde emailadres. Mocht u nog geen account hebben, dan dient deze te worden aangemaakt. Dat kan via de groene button in het e-mailbericht: 'Uitnodiging tot veilige conversatie'. Klik op de knop: 'Maak je account aan'.

De aanmaningen worden later wel altijd verzonden via onze eigen mail: huisartsvandendool@ezorg.nl.

Nieuwe mailadressen

In januari gaan we werken met een moderne werkplek met Microsoft 365. Dit heeft nogal wat voeten in aarde. Op 7 en 8 januari wordt het systeem omgezet naar MS365. Op deze dagen zijn we wel aan het werk maar kan het zijn dat we wat gehinderd worden door de werkzaamheden. We gaan proberen ervoor te zorgen dat u hier zo min mogelijk last van heeft.

Door deze omzetting gaan onze mailadressen veranderen. De belangrijkste adressen worden huisarts@praktijkdeboterbloem.nl en apotheek@praktijkdeboterbloem.nl. Deze adressen worden pas actief na de omzetting, dus vanaf 7 januari.

Hoestklachten

Nu het weer winter is krijgen we veel vragen over hoest.

Wat is hoesten? Af en toe hoesten is normaal. Het is een natuurlijke manier

van je lichaam om je keel, luchtpijp en longen schoon te maken. Door te hoesten haal je daar slijm, stof en vuil weg.

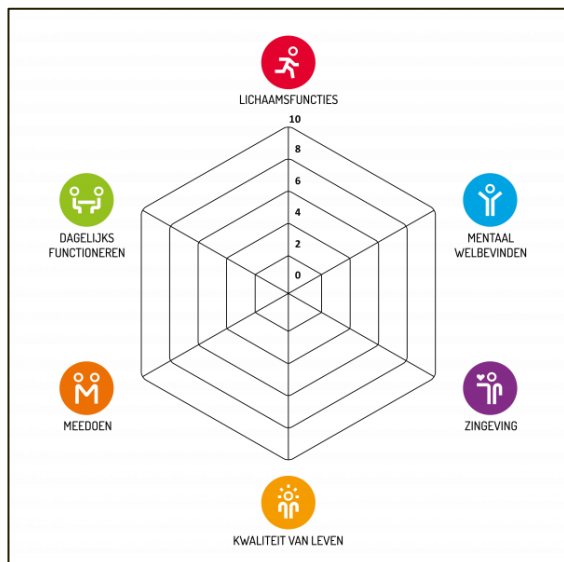
Als u op de website van thuisarts kijkt kunt u hier veel informatie over vinden.

Regelmatig werd ons gevraagd Codeïne voor te schrijven bij hoest. We zijn hierin altijd erg terughoudend geweest, maar het werd toch nog regelmatig voorgeschreven. Deze codeïne wordt vanaf januari 2025 niet meer vergoed. Als

zelfzorg middel kan als alternatief Bronchicum Extra Sterk Natterman worden gebruikt.

Mijn Positieve gezondheid

Hoe beter u zich voelt, hoe minder klachten u voelt.

Dit is eigenlijk heel logisch. Gezondheid is veel meer dan alleen afwezigheid van ziekte. Het gaat ook over lekker in uw vel zitten, sociale contacten hebben, van betekenis kunnen zijn, uw dagelijkse bezigheden kunnen doen en zelf de controle hebben over uw leven. Dit noemen we 'positieve gezondheid'. Bij huisartsenpraktijk de Boterbloem ondersteunen wij deze visie van harte.

Mensen zijn niet hun aandoening. Toch richten we ons daar in de zorg doorgaans wel op. Alle aandacht gaat uit naar hun klachten en gezondheidsproblemen, en hoe we die kunnen oplossen. Positieve Gezondheid kiest een andere benadering. Het accent ligt niet op ziekte, maar op mensen zelf. Op hun veerkracht en op wat hun leven betekenisvol maakt. Positieve Gezondheid geeft dus een bredere kijk op gezondheid, wat is weergegeven in zes verschillende onderdelen (zie afbeelding). Deze bredere benadering heeft als doel om u meer inzicht te geven in uw leven, waardoor eventuele knelpunten naar voren komen waar u vervolgens wat mee zou kunnen doen.

Hoe werkt het?

Door het invullen van de vragenlijst op de website <https://www.mijnpositievegezondheid.nl> (of scan de QR-code), kunt u voor uzelf een beter

beeld krijgen van hoe u uw eigen gezondheid ervaart.

Mogelijk vallen u daar zelf al zaken in op en bent u enthousiast geworden om hier zelf mee aan de slag te gaan. In dat geval kunt u meer informatie vinden op onderstaande websites of in gesprek gaan met huisarts (dubbel consult) of praktijkondersteuner GGZ.

1. De GGD-app store

(<https://www.ggdappstore.nl/>)

Op deze website staan per onderdeel verschillende gezondheidsapps die u op weg zouden kunnen helpen op dat specifieke gebied.

2. Welzijn Bommelerwaard

(<https://www.welzijnbommelerwaard.nl/>)

Deze organisatie zet zich specifiek in voor onze regio en heeft brede kennis en ervaring op sociaal, maatschappelijk, cultureel en sportief vlak.

3. Stichting Mirro (te vinden via onze website)

De online zelfhulp modules helpen om inzicht te krijgen in uw mentale gezondheid. Met tips, oefeningen en ervaringsverhalen. U kunt de online zelfhulp modules zelfstandig en anoniem doorlopen op het moment dat het u uitkomt.

Cursus Klik & Tik

Met deze gratis cursus leer je werken met de computer of iPad/tablet: stap voor stap! Het is speciaal voor mensen die weinig ervaring met de computer en internet hebben. Online-informatie opzoeken, internetbankieren, een treinreis plannen. Voor iedereen die er moeite mee heeft, is er Klik & Tik.

De cursus bestaat uit 8 lessen van een uur of 6 lessen van 1,5 uur. Ieder werkt in zijn eigen tempo en op zijn eigen niveau. Zo leer je met deze cursus typen, mailen, scrollen, slepen, en een formulier invullen op internet.

Verder leer je hoe verschillende websites werken en wat je ermee kunt. Je leert een reis of route plannen, internetbankieren, en luisteren naar podcasts. Ook leer je meer over de belangrijkste social media.

Je oefent met Facebook en WhatsApp en Instagram, LinkedIn en YouTube. En je leert hoe je deze sociale media gebruikt.

Deze cursus kan op locatie, bijvoorbeeld in het dorpshuis, worden gevolgd. Dit bij voldoende aanmeldingen.

De bibliotheek zorgt dat er laptops aanwezig zijn die je kunt gebruiken, maar je kunt ook de eigen iPad of tablet meenemen. Gebruik van een koptelefoon of oortjes is fijn. Je mag deze zelf meenemen of ter plekke bij ons aanschaffen.

(Na afronding van de cursus kun je er voor kiezen om de cursus Digisterker of Digivitaler te volgen.)

Aanmelden en meer informatie

Aanmelden kan door te bellen met onze klantenservice: 0344 - 63 99 40. Je kunt je ook aanmelden in onze vestigingen bij de servicedesk of via

www.bibliotheekrivierenland.nl

Leer Vraag Ontmoet Lees Doe

Ontdek wat je
allemaal kan

In Nederhemert

bibliotheekrivierenland.nl/zaltbommel

de Bibliotheek
Rivierenland

Storingen

Water, stroom, gas en internet. Als alles werkt, is er niets aan de hand. Toch kunnen zogenoemde nutsvoorzieningen onverwacht uitvallen. Dat kan voor flinke overlast en problemen zorgen. Lees meer hoe je hierop kunt voorbereiden.

Voorbereid op netwerkstoringen

De hele dag door gebruiken we allerlei netwerken: we bellen mobiel, Whatsappen, internetbankieren en doen online aankopen. Bij storingen kampen dit soort netwerken met problemen.

De voorbereidingen die je kan treffen

- Als de telefonie is uitgevallen, kun je het alarmnummer 112 niet meer bereiken. Daarom is het goed om te weten, waar het dichtstbijzijnde ziekenhuis, brandweer- of politiepost is, zodat je daarnaartoe kan als dat nodig is.
- Is alleen het internet uitgevallen, maar kun je nog wel bellen? Dan kun je WhatsApp niet meer gebruiken, maar je kunt nog wel Sms'en.
- Zorg voor wat contant geld in huis. Geldautomaten en pinapparaten in winkels zijn misschien buiten werking.
- Houd rekening met een verminderde dienstverlening. Zo kan het openbaar vervoer met problemen kampen en kunnen artsen misschien niet meer bij medische dossiers. Verkeerslichten en spoorbomen werken mogelijk niet meer goed en het bedrijfsleven en de industrie kan zijn verstoord.

Cyberaanval

Een ICT-storing kan ontstaan door een softwarefout of -update. In sommige gevallen

worden er moedwillig computers of computersystemen geïnfecteerd. Hierbij gaat het om ransomware, in de volksmond ook wel gijzelvirussen genoemd. Deze virussen blokkeren een computer en/of gegevens die erop staan.

Als grote organisaties getroffen worden, kan dit invloed hebben op onze samenleving. Openbare voorzieningen kunnen bijvoorbeeld tijdelijk platgelegd worden. Maar het kan je thuis ook gebeuren dat je computer besmet raakt door een gijzelvirus. Alles over online gevaren en hoe je je kan beschermen, lees je op onze pagina van het Nationaal Cyber Security Centrum: www.ncsc.nl.

Voorbereiden op een stroomstoring

- Noteer het gratis Nationaal Storingsnummer 0800-9009 en het storingsnummer van je energieleverancier op een handige plek. Bijvoorbeeld in je meterkast of in de contacten van je telefoon.
- Zorg altijd voor een voldoende voorraad waxinelichtjes en/of kaarsen en voor een aansteker, batterijen en een zaklamp.
- Ben je écht afhankelijk van stroom voor je gezondheid, huishouden of bedrijf? Schaf dan een noodaggregaat aan.

Wat te doen

- Kijk in de meterkast om je eigen installatie te controleren.
- Zet alle apparaten uit en haal stekkers uit de stopcontacten om schade te voorkomen.
- Laat je koelkast en vriezer zo veel en lang mogelijk dicht.

- Houd bij kou de warmte zoveel mogelijk binnen door deuren en ramen te sluiten.
- Meld de storing bij je energieleverancier en het gratis Nationaal Storingsnummer 0800-9009.
- Stroomuitval kan ook het telefoonverkeer ontregelen. Alarmnummer 112 blijft echter altijd bereikbaar, dankzij een noodnet.
- Kijk ook om naar familie, vrienden of burens die zich minder goed kunnen redden. Heb je zelf een beperking of ben je hulpbehoevend? Vraag of familie, vrienden of burens je willen helpen.

Uitval drinkwater

Schoon drinkwater uit de kraan en je toilet kunnen doorspoelen: voor ons de gewoonste zaak van de wereld. Een enkele keer kan het voorkomen dat drinkwater tijdelijk niet beschikbaar is, of dat je het water niet kan drinken door verontreiniging. Dit kan bijvoorbeeld komen door werkzaamheden aan de waterleiding of een leidingbreuk. Laat je niet verrassen en bereid je goed voor.

Zorg dat je de volgende spullen standaard in huis hebt:

- Flessen water en een aantal lege, schone flessen of een jerrycan.
- Andere soorten drinken, zoals melk, frisdrank en sapjes.
- Desinfecterende handgel om je handen mee te kunnen 'wassen'.
- Emmers: daarmee kun je bijvoorbeeld water uit een sloot te halen om het toilet mee door te spoelen.
- Wanneer het drinkwaterbedrijf vooraf werkzaamheden aankondigt waardoor er tijdelijk geen water uit de kraan komt, dan kun je van tevoren extra flessen met drinkwater vullen. Reken op zo'n 4 liter per persoon.

Bruin water

Soms is het water dat uit de kraan komt bruin van kleur. Dat komt vooral voor bij storingen of werkzaamheden. De bruine kleur wordt veroorzaakt door deeltjes ijzer en mangaan die van nature voorkomen in het water. Dit ziet er niet fris uit, maar is wel veilig om te drinken.

Voor de zekerheid raden drinkwaterbedrijven vaak het drinken van bruin water af voor ouderen en baby's. Op de website van Vitens kun je hier meer over lezen: www.vitens.nl/service/waterkwaliteit/bruin-water

Kookadvies

Soms geeft een waterbedrijf een kookadvies voor kraanwater. Vaak wordt zo'n advies tijdens of na werkzaamheden aan het waterleidingnet gegeven. Het houdt in dat je drinkwater eerst drie minuten kookt, voordat je het gaat drinken. Bij een kookadvies hoef je meestal alleen het water te koken dat je gaat drinken. Je kan er bijvoorbeeld wel gewoon mee douchen. Als dit advies voor jou geldt, krijg je een oranje of rode kaart in de brievenbus. Het waterbedrijf laat ook weten wanneer je kan stoppen met het koken van drinkwater.

Uitval gas

- Zorg voor warme dekens, een elektrische kachel en een noodpakket.
- Weet waar de hoofdgaskraan zit in je woning en hoe je deze afsluit.
- Zorg dat je weet welke apparaten in huis gas gebruiken en hoe je deze afsluit.

Volg deze stappen bij gasuitval

- Meld de storing bij je leverancier en het gratis Nationaal Storingsnummer 0800-9009.
- Sluit de hoofdgaskraan af en schakel alle apparaten die gas gebruiken uit.
- Houd bij kou de warmte zoveel mogelijk binnen en gebruik dekens en extra kleding om je warm te houden.
- Als de storing voorbij is, kunnen gevaarlijke situaties ontstaan omdat je waakvlammen opnieuw moet aansteken. Controleer gastoestellen als fornuis, geiser en cv-ketel.
- Na een gasstoring kan het nutsbedrijf langskomen om de toevoer weer aan te sluiten. Sluit in dat geval nooit zelf het gas aan!
- Kijk ook om naar familie, vrienden of burens die zich minder goed kunnen redden. Heb je zelf een beperking of ben je hulpbehoevend? Vraag of

familie, vrienden of buren je willen helpen.

Ik ruik een gaslucht in mijn huis. Wat moet ik doen?

- Open ramen en deuren. Zorg voor een goede ventilatie en schone lucht.
- Draai de hoofdgaskraan dicht. De hoofdgaskraan vind je in de meterkast bij de gasmeter. De kraan kan een gele knop, een hendel of een draaiwiel zijn.
- Gebruik geen vuur en zet elektrische apparaten niet aan of uit. Rook niet. Gebruik geen apparaten die elektriciteit gebruiken. Ook het vonkje van een lichtsakelaar, een mobieltje of deurbel kan voor een ontploffing zorgen.

- Ga naar buiten en bel buiten het Nationaal Storingsnummer 0800-9009. Blijf als het kan telefonisch bereikbaar.
- Is de gaslucht erg sterk en weet je niet waar die vandaan komt? Ga dan direct naar buiten en bel 112!

Nieuw kinderkoor

Kom je ook op het kinderkoor?

In september is het christelijk gemengd koor 'Una Cantare Deo' opgericht. Dit staat o.l.v. Anja van Dijk als dirigent en Erna Struijk als organist.

We zingen ongeveer 3x in de maand met zo'n 20 mensen in dorpshuis de Gaarde. Er zijn nog dringend mannen nodig! Maar vrouwen zijn ook welkom. Kom eens kijken!

Omdat we erg enthousiast zijn om samen te zingen is het plan om medio januari ook een **kinderkoor** op te richten voor kinderen van 6 – 14 jaar.

Het kinderkoor zal Anja van Dijk als dirigent ook voor haar rekening nemen.

Willen uw kinderen ook in een koor zingen? Dat kan binnenkort in Nederhemert! De eerste avond is op **D.V. dinsdag 7 januari van 18.45 – 19.30** uur in De Gaarde. Welkom! Meer informatie zal dan worden meegegeven.

De bedoeling is om psalmen, gezangen en geestelijke liederen te zingen.

*"For unto us a child is born, unto
us a son is given: and the
government shall be upon his
shoulder: and his name shall be
called Wonderful, Counsellor,
The mighty God, The everlasting
Father, The Prince of Peace."*

**De redactie van de dorpskrant Nederhemert wenst u goede dagen
en een gezond en voorspoedig 2025**

Op 7 oktober 2024 overleed

Judith van Wijk – van de Werken

weduwe van Willem van Wijk

in de leeftijd van 84 jaar

Laatst gewoond hebbend: 't Slot in Gameren

Op 15 november 2024 overleed

Jacob Adrianus van Wijk

in de leeftijd van 89 jaar

Laatst gewoond hebbend: 't Slot in Gameren

Op 28 november 2024 overleed

Woutera Maria Noorloos – van Aalst

weduwe van Jan Noorloos

in de leeftijd van 87 jaar

Laatst gewoond hebbend: 't Slot in Gameren